

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 46/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.11.2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **Оптужени Будисављевић Чеда, Малиновић Мирко, Богуновић Милан, Грујичић Богдан,**
- **Присутни су и браниоци оптужених**
- **Адв.Лукић Милан, Ђорђе Дозет, Ђорђевић Горан и Елек Милан.**
- **Није присутан адвокат Давидов Страхиња.**
- **Присутни су и сви сведоци Наранчић Радомир, Мирић Милан, Штрбац Милорад, Јакшић Милан.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претре одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас сведока Наранчић Радомира.
Добар дан господине Наранчићу.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите можете да седнете.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен, које године сте рођени?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: '64.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ђурађ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У Пригревици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пригревица јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужене познајете јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате коме овде судимо Будисављевић Чеди, Грујичићу, Малиновићу, Богуновићу.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирићу. Знате?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте у сродству са неким од њих?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред вас. Ако имате уопште? Нема. Понављајте за мном. Заклињем се.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете. Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да ћу о свему што будем пред судом питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: И да оно што ми је познато ништа нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Наранчићу били саслушани неколико пута, јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате због чега смо вас позвали?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да нам испричате све шта вам је познато у вези страдања породице Ракић, али пре него што кренемо на овај конкретан догађај да нас мало уведете о почетку оружаних сукоба '91.године, када су кренули оружани сукоби, када је формирана територијална одбрана, на ком сте ви положају били, па нас мало уведите у те догађаје.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па мислим да је то било негде 21.08.'91., и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били тада сукоби, јел тако, кренули су сукоби?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па сукоби су кренули након једно седам, од 28. за Госпојину, 28.08. То на томе региону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, молим вас. Значи на том региону, на ком региону?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Теслинграда, Широке Куле, Острвице и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где се ви налазите у то време?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја сам тад у то време био као командир одељења милиције. Ту је било негдје око, шта ја знам, негде око тридесетак људи који су припадали томе одељењу, имали смо тамо сарадњу са територијалном одбраном на Теслинграду и 28. је прва пушка тамо опалила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је формирана територијална одбрана Теслинграда?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ја мислим да је тад исто кад су, значи ту негде тад око 21. кад је дошло то одељење милиције, тако, или раније, не знам ни ја сам баш прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када је преименован Лички Осик у Теслинград, када је то било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате прецизно датум, у ком месецу је било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па не знам, тамо негде можда у, неђе у четвтом мјесецу, тако нешто, не знам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '91?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, да. Мислим тако нешто, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како се то одвијало, значи формирана је територијална одбрана, где је био штаб, ко је био командант територијалне одбране Теслинграда?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Територијална одбрана био је командант Мићка, тако смо га звали Мићка Мирић, Мирић. Била је значи, штаб је био, мислим да је био у биоскопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У биоскопу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у тој просторији, јел то неки друштвени дом, јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у склопу тог друштвеног дома шта се све налазило, биоскоп, дечији вртић, јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још нешто?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па било је, па не знам тачно сад, значи знам да се ту, била нека сала за дочек Нове године, да тамо била нека као сала, један као празан, без седишта, хол, па било је, значи доле су биле једна велика, подрум, велики један и један мањи испод забавишта, један тамо испод биоскопа гдје је био некада, нека као диско неки и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кад је полицијска станица формирана у Теслинграду?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: 21.08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, опишите нам, ко је био командир, заменик командира?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Командир сам био ја, заменик био је Будисављевић Чедо, то је било у поподневним сатима, мислим тако да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у поподневним сатима?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У поподневним сатима је формирана, да смо дошли у Теслинград, и онда дошо је начелник из Грачаца Драгичевић Марко и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Драгичевић Марко, јел он нешто говорио, како, у ком смислу треба формирати полицијску станицу, како су се људи јављали, јесте ли имали професионалне полицајце, како, то нам опишите?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Професионалне полицајце нисмо имали из почетка. Најприје требао је да буде командир Чубрило Раде, па је не знам зашто су после да будем ја, и ја сам онда био и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте тад, у то време имали полицајаца резервних?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим да је било негде око 30 и нешто, тако, сад не сећам се броја тачно колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте били лоцирани, ту баш у просторијама друштвеног дома?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па и ми смо били ту лоцирани у биоскопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У биоскопу, добро. Да ли је још нека јединица ту била лоцирана?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па били смо лоцирани једно време смо били лоцирани у једној стамбеној згради, то је мислим било после, у згради једној тамо, испред биоскопа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у које време?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па не знам тачно, то је било после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, август, септембра, октобра, јел у том периоду?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па тако нешто, сад не знам ни ја, некад нешто мало смо били овамо у биоскопу, па онда смо прешли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ту су били и припадници територијалне одбране?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па територијална одбрана се нешто пресељавала исто, били су, не знам тачно саде, били су и у овој трафостаници и команда једно време, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да се фокусирамо на септембар, октобар месец, где је била Територијална одбрана смештена?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим кад смо ми изашли из биоскопа да су и они прешли, е сад не знам гдје су се тачно, мислим да је у трафо станицу или негдје, не знам, не знам стварно сад, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Теслинграду било још неких јединица осим полиције, припадника територијалне одбране, да ли је било још неких?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па било је војска, Југословенска народна армија, онда још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били они, у којим просторијама?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они су били у фабрици која је удаљена од насеља једно километар, можда тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то «Марко Орешковић»?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците како сте ви, како се све то одвијало у време оружаних сукоба, шта је полиција радила, мало нам ближе опишите?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па шта се радило, радило се што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било септембра, октобра баш неких оружаних сукоба у Теслинграду?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Било је, било је цело време, значи од дана кад смо дошли тамо кад се значи затворила граница, да кажем, прелази почели су сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли функционисали као и у мирнодобским условима?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. У чему се разликовало?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па разликовало зато што се ишло на страже, на положаје, тамо како се то звало, па се ишло у позадину, у контроле улаза-излаза и тако, то се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали притвор?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Притвор да ли сте имали?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било заробљених лица конкретно у октобру месецу, лишених слободе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па сад, у којем мјесецу, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде овако да вас, чисто да имате неку оријентацију, значи везано за страдање породице Ракић. Ви знате јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате кад је то било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па датум и то не знам, сад, мислим не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А месец?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Сад, стварно мислим са датумима или са тим, знам да је било тамо негдје '91. е сад, кад је све прецизно било не знам стварно, не могу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде онда нам испричајте конкретно шта знате за породицу Ракић, кад су они лишени слободе, ко их је лишио слободе, како је то изгледало, колико дуго су били у притвору? Опишите нам све то, ипак сте ви били командир полицијске станице, вероватно да вам је познато све.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они су, оно како би реко, на, као почеле неке приче да су они, да сарађују са Хрватима да ово, да оно, и тако шта ја знам, и онда ту је била нека група од некога Зоље, тако нешто, наводно некога генерала да га послао, нити је он причао ко, шта, куда, имао је своје неколико људи и они су ту били присутни исто, мислим тако да је, довођењу, испитивању Ракића, тај Зоља, они су неко испитивање радили, ја сам са господином Вуњаком, Вуњак Милан доста пута смо тако причали и да видимо како да се тих ствари реши, да те људе ако издају издају, ако не издају да се не малтретирају и тако. И онда смо не знам, не сећам, био на путу и онда ми је после кад сам дошо саопштено да су они затворени у притвору, у притвору да су и да та група, та Зољина да је главна за испитивање њих и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, шта се даље дешавало?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Колико су били дана не знам тачно, колико су били у притвору, и једном сам се вратио с пута и исто тамо, мислим да су већ били прешли у ту зграду, тамо у стамбену зграду као одељење, и онда ми је тамо ми реко, не сећам се да ли испред зграде или у згради рекао овај Чеда да су Ракићи отишли преко пруге и ја сам известио свога начелника о томе и онда је он предузео друге мислим мере, које он сматра да су исправне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи «отишли преко пруге»?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ми смо то, шта ја знам, преко пруге смо кад се пуца од тамо онда ту је била пруга и преко пруге значи отишли су тамо, тамо преко пруге су били Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад говорите о породици Ракић, на кога мислите, ко је био у притвору?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У притвору су били отац, ћерка и два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешавало?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па и онда је начелник са својима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је начелник?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Драгичевић Марко, са сарадницима својим дошао у Теслинград и позвао је да дођемо у Грачац и онда тамо у станици смо разоружани Чедо и ја и онда смо испитивани тамо и ја сам пуштен, Чедо је остао и после ја сам се вратио у Теслинград и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све? Реците ми Будисављевић Чеда у то време је био ваш заменик, да ли је он обављао још неке функције?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Био је командир јединице, како би реко, специјалне, ми је звали специјалне јединице или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још са неким сарађивао, да ли је још имао неку функцију?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па по сазнању и причама како је са овим Дулетом, Душан Орловић који је био шеф државне у Книну. Сад та је специјална јединица припадала томе ресору, нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ко је њему био непосредно надређен?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему био непосредно надређен, Чеди Будисављевићу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па, то сад питање мало је, шта знам, не знам како да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што, био је значи ваш заменик, па је био командир специјалне јединице, па је био кажете и припадник ДБ-а

колико сам разумела из ових, како сте ви чули да је Душан Орловић такође био њему ту неки надређен, тако сам вас разумела?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од кога је све могао да прима он наредбе за извршење задатака?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па, па већином шта знам, баш што се тиче специјалне јединице то је сигурно добивано из Книна од Орловића и тако нешто, ако је нешто требало за неки претрес терена или нешто, онда од нас, значи од мене и у некоме смислу од територијалне одбране, тако нешто, мислим, тако да ипак на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Будисављевић Чеда овде нам каже да сте ви били упознати са свим тим дешавањима и око лишења слободе породице Ракић и везано за њихово убиство, да сте ви то све знали? Да је он вас обавестио, да сте ви имали сазнање да они треба да се лише слободе јер су били означени као издајничка породица, да вас је обавестио да му је Орловић, Душан Орловић начелник Државне безбедности наредио да их лиши живота, и да сте ви били упознати у свему томе. Шта ви кажете?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја кад сам упознат о томе, ја сам и обавијестио начелника одма, значи кад сам упознат шта се догодило, ја сам одма начелнику одма пренио шта се урадило, кад су били у затвору, знао сам да су у затвору, али сам дошо од некуда када су они доведени већ били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да ће бити лишени слободе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, не, јер су, довођени су на разговоре овако, нису били доведени још кад сам значи, и онда је та група Зољина, та група Зољина је једном испитивала и пуштили и онда опет кад сам се ја вратио с пута, не знам гдје сам био, онда су их довели и ставили у притворе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевић каже да кад вам је саопштио шта ће бити са њима, да треба да их лиши живота, да сте му ви одговорили да не желите да знате шта ће он учинити и да је кад је извршио све то, када их је побио он је вас обавестио о свему томе. То каже Будасављевић. Шта ви кажете?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, ја да сам знао, ја да сам знао да ће бит тако ја би био обавијестио начелника, начелника раније, да сам знао да ће бит тако, јер нисам једноставно знао да ће тако бити, са Вуњаком Миланом сам причао о томе како, још раније значи што су били у затвору, шта урадити с тим људима, како да се заштите ако нису издајници, ако су издајници да одговарају, да се спроведу у Книн или гдје. Значи ја сам као и сваки војник други извршавао сам значи, од мојих претпостављених сва наређења и све што сам знао, тако сам и информисао своје шефове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да ли се вршио претрес њихове куће?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Познато из неких прича само, а овако није ми познато, значи нисам учествовао у томе нити, али из неких прича што се причало се причало да је вршен претрес кућа и тако. А да ли је то стварност или није стварност ја стварно не знам, значи биле су приче такве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је познато конкретно за кућу породице Ракић да је вршен претрес?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Кажем значи што сам чуо а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из приче?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Само из приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они у то време живели?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Како се не знам зове тај дио града, овај села. Они су живјели на крају села Широка Кула, али не знам тај засеок како се зове гдје су они живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу одувек ту живели или не?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја мислим да јесу, мислим да јесу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињете овде као нека викендица била Сердара?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам то стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте онда чули како и где су они лишени слободе? Рецимо конкретно Мане, Драган, Милован, Радмила, где су они лишени слободе, да ли вам је то познато, да ли су сви истовремено лишени слободе или у неколико дана?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја мислим кад сам се ја вратио са пута да су сви били у притвору, мислим да су, али нисам сигуран сад, мислим да су сви били али не могу рећи сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли силазили доле до притвора да видите те људе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Можда сам био једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога сте видели, јесте ли разговарали са њима, испричајте нам мало ближе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па нисам нешто с њима причао, горе једном сам кад су пре једном испитиван момак један тај значи од Ракића син, онда сам с њим пре причао ко је био негдје у Пули, мислим да је радио у Пули, у Пули да је радио и онда сам с њим причао и онда ми је реко ко га одвео Пулу, неки не знам, знао сам му брата од тога човека ко га одвео у Пулу, па смо о том причали, ђе су они, шта су, како су, и тако даље, а после оно нешто с њима доле кад сам наилазио, значи то једном,

два пут, не знам сад тачно нисам нешто обавља с њима разговоре. Већином су тај Зоља и та екипа били са њима су причали више, а они су испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ракић Драгана Ви знате, је ли тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Именце оно што знам да су два сина била, Драган и још како је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Милован. Не знам, знам да је била та Рада и Мане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били сви у једној просторији, сви заједно, сви?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чедо Будисављевић каже да сте Ви Ракић Драгана тукли, не само као Ви него да је ту и Мишчевић и Малиновић Мирко био и да сте ви сви тукли Ракић Драгана?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то није тачно?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би он то све тако рекао, шта Ви мислите? Јесте ли Ви у завади некој са њим?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко објашњење због чега би он то тако рекао да сте Ви били и обавештени и да ће ти људи бити лишени слободе, да ће бити убијени, између осталог и да сте тукли једног од члана породице Ракић, зашто би он то тако рекао, да ли има неки мотив, шта Ви мислите?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам, то он зна сигурно зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато шта је било са Луцијом Ракић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Тако исто из неке приче, али директно не знам, мислим да нешто знадем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим шта је било после свега догађаја овај дошло је, значи разоткрило се шта се догодило, шта, како је кад су значи то после најбоље знају у Грачацу који су били, онда на увиђају и целу ситуацију. Ја сам онда некако у јануару сам напустио милицију и отишао, нисам више био ту и тако да за неке друге ствари слабије се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте се Ви интересовали између осталих ако су сви чланови породице Ракић били ухапшени, због чега није Луција, да

ли сте имали сазнање зашто је баш она остала у тој кући, а сви њени били су лишени слободе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Нисам уопште о томе у то време више сам водио рачуна о одбрани, о набавци опреме, униформи, хране, увек смо били у Книну, Грачацу и тако негде сам био по командама ишао, јурио тражио спајање линија везе и тако то сам радио већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато где је породица Ракић лишена живота?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па после то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: После значи кад смо били, значи после истраге у Грачацу и кад су из Грачаца у Книн пребачени били и Чедо и остали који су ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чедо каже да Вас је одмах обавестио када су лишени живота, одмах сутрадан?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они је мене обавестио кад сам се ја вратио, то је било негдје, ја сам се навече или како смо, значи да су лишени, не да су лишени него да су отишли преко пруге и онда кад сам ја рекао начелнику онда је начелник предузео то и нас су били позвали, разоружани у Грачацу и онда је испитивање било и онда се, онда шта се догађало и остало то знају у СУП-у у Грачацу који су значи на испитивању и после који су увиђај правили и све радили, значи оперативци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је био надлежан за затвор, код кога су били кључеви?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Кључеви су били су, шта ја знам то је, значи ми смо у то време, значи били смо овамо у овој згради, стамбеној згради, а затвор је био испод забавишта, кључеви су били или у код тог Зоље или код Чедо или код дежурнога, дежурнога за ноћну храну тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то више кључева било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам тачно, један, два, не знам тачно како је било баш, знам да су имали приступ ови Зољини исто су имали приступ, значи затворе, сад јесу ли они узимали од дежурнога кључ или су имали своје кључеве не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био дежурни у то време? Јесте ли имали одређену дежурну службу која је константно била дежурно или су се смењивали?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па дежурни то се мењало исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењало се?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, да мењало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте водили неку евиденцију притворених лица?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па књиге су тамо биле за евиденцију, биле су свеске до данас шта се ради па се направи извештај и тако то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли направљен извештај да је породица Ракић изведена из притвора?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли требало то да се уради?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што није?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте уопште нешто чули да је у кући породице Ракић или било где пронађена нека радио станица, да је пронађен неки план пријављивања, јављања, јесте ли имали прилике то да чујете?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па чуло се исто као и други, значи да нека као радио станица, да нека као постоји, да је нађена, да ово и оно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике да видите ту радио станицу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим да је, нисам сигуран, али мислим да је нека радио станица донешена била у просторије, мислим да је донешена била, сад откуд, шта, мислим да је донешена била радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога је одузета?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам тачно то, та што се причало да је та или од неког другог, верујте да, знам је нека радио станица донешена, е сад откуд и како је била ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли од кога, од породице Ракић или од било кога?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам стварно сад је ли то била, знам да је једна радио станица била та која је донешена тамо, е сад од кога је донешена и шта је било не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, остављате могућност да то није било код породице Ракић него да је радио станица била код неких других?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам, не могу да кажем ни била је ни није била, знам да је једна радио станица била, а од кога и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте предузели, нађена је радио станица, да ли се нешто предузело?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па то оно се предавало војним службама и онда су оне то радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та радио станица је војним службама предата?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па предавала се, значи ко је тамо био органи ти који су безбедности тога и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате сазнање да ли је издавана потврда о одузетим стварима?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Рендулић Петра?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Рендулић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Петар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника Збора народне гарде, команданта, јесте ли имали прилике да чујете? Не?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Зоран Бедековић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Зоран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бедековић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Бедековић, Зоран Бедековић, имали смо једног Зорана који је био у војсци, ЈНА још се звала, како се презивао не знам Зоран Бедековић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ЈНА, у војсци, припадник војске?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да. Зоран, сад не знам како се он презивао, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Малиновић Мирка да ли познајете?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био, где је припадао Малиновић Мирко, којој јединици?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Којој јединици, мислим да је ТО припадао, мислим да је у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Богуновић Милана да ли познајете?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је он био у то време?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Он је био у позадини, значи како то се каже ТО исто тако за униформе, за набавку и то, за расподелу хране и тако тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали у том периоду, јесте ли га виђали често у том периоду октобра месеца?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је нешто било, да ли се десило нешто са Богуновићем у то време, нешто специфично да Вам је остало у сећању? Не сећате се? Да ли имате сазнање да му је рука била сломљена и да је била у гипсу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам, не знам вјерујте ми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујичић Богдана?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био, где је припадао којој јединици?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Он је био исто ТО мислим да је био или је био једно, не сећам се тачно, али је био једно време у резервном саставу или није био, не сећам се прецизно сада, не сећам се прецизно шта је био, не сећам се прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате сазнање шта се причало у то време ко је повезан за то убиство породице Ракић, ко је извршио то убиство, да ли се причало?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: После онога свега, значи кад је Чедо лишен слободе онда се почело после причати, тј. кад је ухапшени били, значи лишени слободе мислим да су, после неког извесног времена се почело причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па да су учесници, значи за породицу Ракић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања? Питања изволите. Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама надимак у то време био «Рашо»?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председница већа Вас је у више наврата питала, а чини ми се да нисте одговорили, рекли сте да су тај Зоља и већ како се зваше ти око њих, обављали разговор са тим лицима која су била ухапшена. Да ли знате ко је њих ухапсио? Кад кажем њих мислим на Ракиће, њих четворо?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам прецизно је ли неко стварно прецизно не бих знао рећи ко је ухапсио њих јер је била нека заједничка из Зољине те екипе и јединице те специјалне милиције, то је било нешто

заједничко, стварно детаљ око довођења у притвор не знам стварно, не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми тај Зоља и та његова екипа коју Ви помињете, одакле су они?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они су од некуда дошли из Србије, не знам тачно, они су се представили као они су од некога генерала људи који су дошли на терен ту да изводе неке кације, изводили су неке акције тамо, ишли су нешто, шта су радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете некога из тог времена који се звао Сулејман?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Сулејман да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: То је човек који је тамо живео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он имао икакве везе са овим Ракићима, да ли знате нешто о томе, кад кажем везе мислим на њихово хапшење?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па неко хапшење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте причали зато Вас и питам, пред судијом у Сомбору?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они су, ја сам оно после кад се све то догодило онда сам тако чуо да су се они раније завађали, никад нису били у неким односима добрим и шта ја знам тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он рекао некоме да буде конкретан везано за те Ракиће чиме се они баве, да сарађују са противничком страном и то?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па он је нешто тако и причао да та Рада да она издаје, да ово и оно, ишао около и причао и тако и на ту основу, значи сам ја тако рекао то да је, значи да је повезано, нека има са тим, значи што је нека несугласица од раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питала Вас је председница већа, одговорили сте да је нађена нека радио станица, односно да знате, односно да мислите али не знате чија је то радио станица, па Вас је питала председница већа да ли је тада пронађена нека мапа, неки план јављања, нисте одговорили на тај део, да ли знате то можда?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не сећам се тога да је нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је објашњење пред судом у Сомбору, то је Ваш исказ чини ми се из 2007. године, значење термина «послати некога преко пруге», данас сте рекли да то значи да је тамо била с друге стране пруге хрватска територија, да су отишли код Хрвата, међутим дали сте овде објашњење да је то могло значити две ствари или да су прешли преко непријатељу, односно на супротну страну или да су лишени живота? Значи, да ли тај термин «прећи преко пруге» значи?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па зато сам ја и пријавио то начелнику, нисам био сигуран шта се догодило, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, постоји могућност или ово или оно, то је значење тога, је ли тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Значи, ако они који су у притвору нису у притвору, негде су значи одсутни, значи нешто се с њима догодило. Ја пошто је ред да ја јавим све, значи информације које знадем да јавим начелнику ја сам тако радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што кажете после да сте претпоставили да су лишени живота па сте због тога пријавили, зато Вас ја то и питам. Рекли сте исто тако у том исказу истражном судији у Сомбору, то је трећа страна Вашег исказа, предзадњи пасус, па ћу Вам ја прочитати све зато што је мало двосмислено. «Мени је Чеда Будисављевић, када сам се навече вратио из Книна, пред станицом полиције рекао «Ракића смо стрпали у комби».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведоку се предочава исказ који је дао у поступку где пише против непознатог починиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, чекајте да каже молим Вас.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овај сведок је саслушан у поступку против Чедџе Будисављевића и остало, то је релевантан исказ за овај случај. Ја наравно стављам примедбу на дозвољавање тужиоца да предочава тај исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу да се ја изјасним на ово?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Он не може користити на овај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, може да се користи наравно, предочите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је у законитом поступку од стране законитог органа у присуству лица које треба да буде присутно, мислим да не објашњавам нешто што знате боље од мене.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су присутна сва лица која треба да буду присутна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви дозвољавате судија да ја предочавам или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, прецизирајте да ли су присутна, Ви постављате питање?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није био присутан бранилац од окривљених било који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није неопходно да буде присутан.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како није неопходно? У овом поступку против непознатог починиоца нема браниоца, не постоји бранилац у поступку против непознатог починиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијен је Ваш предлог, седите, можете предочити.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже – «Мени је Чедо Будисављевић када сам се навече вратио из Книна пред станицом полиције рекао «Ракића смо стрпали у комби, убили смо их и бацили у јаму Голубњачу». Чедо ми је рекао да је сем њега било још његово четворо људи и то Грујичић Богдан, Новаковић Горан, Богуновић Милан и Малиновић Драган. Детаље о начину како је убиство извршено», значи предочићу и овај део да не испадне да нешто испуштам свесно или не дај боже подмећем – «Детаље о начину како је убиство извршено су познати начелнику Драгичевић Марку, мени Чедо није спомињао име на остале четворице али ја сам њихова имена сазнао касније од начелника. Чедо је ухапшен након 2-3 дана» итд. Значи, моје питање гласи да ли је Вама Чедо по Вашем повратку увече из Книна пред станицом милиције рекао ово што сам Вам прочитао и назначио имена тих лица која сам Вам прочитао или пак Вам то није рекао него сте то накнадно сазнали? Ја мислим да је коректно питање?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није рекао то ко је учесник у томе, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је постојало писмено наређење да се Ракићи ухапсе, значи наређење у писменој форми да ли сте добили?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Нисте? Кажете да сте прво сазнали, мислим то сведок каже и код истражног судије у Сомбору и сада то понавља, значи прво је сазнао о том догађају а онда му је Чедо то потврдио. Како сте Ви сазнали уопште о том догађају шта се десило породици Ракић? Значи, те прве индиције?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Тад кад сам се вратио из Книна тад ми је рекао Чедо да су отишли преко пруге и после сам значи обавестио начелника и то како сам рекао, значи сазнао сам после детаља шта се догодило, ко је учесник.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је том приликом Чедо рекао ко је још био са њим?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Да ли је Луција Ракић била предмет тих сталних провера, односно да ли је била у том неком смислу безбедоносно интересантна?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ја сам рекао да ја сам више водио рачуна око ових ствари других, значи то је била службе које су биле и значи за проверу, значи ко с ким ради, издаје или не издаје, значи неко други је морао знати.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли се више пута одлазило код Луције Ракић ради тих провера?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да ли више пута?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли се више пута појединци или чланови из Територијалне одбране, безбедоносних структура одлазили код Луције Ракић ради провере, претреса и сличних ствари, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Верујте да о томе колико се пута ишло, знам да је колико се сећам једном да су довели тога малог, тога што је био у Пули и привели, мислим да су једном привели ту Раду, за остало.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Код Луције Ракић да ли се више пута одлазило?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам стварно то, нисам упућен у то све.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поменули сте да је донешена радио станица. Кад је донешена радио станица, пре или после хапшења, односно пре или после убиства?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Пре мислим негде с почетка је било то, не тамо, значи ми смо основани тамо 28-ог, то је било значи негде шта ја знам девети месец можда, десети, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пронађена радио станица у деветом месецу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па тако с почетка некако је било то, шта је била не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на почетак оружаних сукоба?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, да.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте девети или десети месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је девети месец.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Девети или десети.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А кад су почели оружани сукоби?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Почели су за 28.08.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: 28.08., добро. Да ли сте као командант тог полицијског одреда или како већ, водили можда ратни дневник у то време? У то време је то је била обавза према, законски прописи Закона о војсци, полицији?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: То је водио дневник, ми смо били оно што кажу дежурна слижба и значи данашња догађања ако је гранатирано, значи писало се, ако је неко нешто урадио нешто пронађено или нешто писало се тако, значи у томе дежурном а ја дневник водио нисам.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А у тим записима, то што је вођено писмено, је ли уписано хапшење породице Ракић, добијање налога за хапшење породице Ракић, привођење, проналазак радио станице, да ли је то све било уписивано у неке извештаје?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Је ли уписано не знам, сад да кажем, јер кажем да су највише су то у то време они су ти Зољини били који су они тамо.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ко је уписивао те ствари, ко је био надлежан да уписује те ствари, те извештаје?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па дежурни радник, значи полиције те.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А након тога да ли је проверавао неки надређени те уписе, на основу тих извештаја се ствара неки додатни извештај који се шаље хијерархији вишим инстанцама?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Провера је била и свака нека, значи дешавања која су, ја сам оно кад сам отишао у Грачац ја сам носио извештаје шта се радило, значи све то што је, значи онда је сигурно и то било.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ко је Жика Глумичић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Жика Глумичић он је момак један који је био у саставу специјалне јединице и он је погинуо на крају рата.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је он одлазио можда у кућу Луције Ракић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У кућу Луције Ракић, он је, не само он него и дечки из те јединице су увек, негде су ишли као припадници јединице, ишли су, јер су некуда ишли, значи ишли су по претрес терена итд., мислим ће год је требало они су ишли, е сад ко је колико пута био и где је био то најбоље зна Чедо.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато ко је Ђорђе Момчиловић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па Ђорђе Момчиловић, да, знам.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У каквим сте односима били са Ђорђем Момчиловићем?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Добрим.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте у Грачацу саслушавани на ове околности око убиства породице Ракић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Шта Вам је том приликом рекао начелник Марко Драгичевић кад сте отишли у Грачац?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Шта ми је рекао?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да. Добро. Да ли сте Ви и Чедо саслушавани одвојено у полицији у Грачацу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да ли смо?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте Ви и Чеда саслушавани одвојено или заједно у полицији у Грачацу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Одвојено.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато ко је Дане Дробац?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Дане Дробац.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А Ајдуковић Мирослав?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ко је Ајдуковић Мирослав?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ајдуковић Мирослав је био заменик командира или помоћник командира у Грачацу.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да констатујемо да је приступио у судницу адвокат Давидов Страхиња. Само још једно питање. Да ли Ви знате уопште ближе ко су ти људи «Рамбо», «Зоља»? Јел знате неке име и презиме?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су могли тек тако да улазе код Вас у станицу да изводе људе? Само сте знали да припадају тој јединици?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Јединици, некој специјалној јединици некога генерала да су послани значи, у то време је била и ЈНА, значи нико их није питао ништа, они су значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то њихова јединица ЈНА?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ако је од некога генерала не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је Чеда Будисављевић рекао да су то ријечки специјалци.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Чији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ријечки специјалци.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ријечки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам стварно чији су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам чији су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су дошли из Србије?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су дошли из Србије. Сад сте рекли да имате сазнање да су дошли из Србије.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ако је, тако су рекли да су од значи генерали, главни штаб војске је ту у Србији био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми баш јасно јел Ви то тако само чујете и онда пустите било кога да уђе у полицијску станицу да саслушава људе, да малтретира? Како је то могуће?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па нису они саслушавали у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тим пре. Како су их извели а Ви не знате ко их изводи? Они су код Вас били затворени, код Вас лишени слободе, њима дајете кључ од притворске јединице. Како је то могуће, а не знате ни ко су ти људи, ни ко стоји иза њих. Како? Мало је неуобичајено, морате да признате.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па кад је, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте командир полицијске станице. Јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како можете да дате било коме кључ од притворске јединице да дозволите да Вам изведу људе а не знате ко је «Рамбо», «Зоља». Немате представу ко је.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па они су као говорили да не смеју никоме да кажу имена своја, да су они овај послани од тога генерала и ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви то проверили?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па кажем, тамо су значи у кругу фабрике те «Марко Орешковић» били су припадници Југословенске народне армије. Они ништа нису предузимали. Значи, нису се противили да јесу ли нису ли од Војске Југославије већ како се она звала још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви имали било какав контакт са њима? Са неким ко је био ипак на неком положају вишем положају.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Од војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па у кругу што су били, био је поручник Мирић мислим да је био поручник. И он ми ништа никада није рекао за њега, за ову групу, значи они су исто сматрали да је то група од војске ето тако. Мислим, неко дефинитивно нешто баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволте.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Бранилац Милан Лукић. Сведок је говорио о довођењу и испитивању Ракића од стране те групе «Зоља» пре затварања, пре хапшења. Моје питање гласи да ли су Ракићи испитивани за време док су били затворени, притворени код Вас у станици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су испитивани. Рекао је.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Па није јасно, да ли је, колико сам, у првом делу сад кад сте га Ви питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви ишли доле и да сте Ви разговарали.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Нешто је на почетку рекао само да су испитивани пре довођења од стране група «Зоља». Мене интересује значи да ли је за време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела да сте и Ви чак сишли доле до притворске јединице и да сте са њима обављали разговор.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја сам био доле сишао једном или двапут, не знам, да видим те људе овај.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Моје је конкретно питање да ли су за време боравка у том затвору, притвору испитивани службено, да ли је вођен записник, ко их је испитивао.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да су ови испитивали та група «Зоља» да су они водили.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: И после затварања?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим, ми смо били физички одвојено зграда у којој смо ми били а он који овај, су били су тамо у притвору у биоскопу а ми смо били у овој стамбеној згради.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли их је још неко испитивао осим те групе «Зоља»?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам то.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли постоје записници о томе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да ли су они радили записнике или не, не знам, ми нисмо радили записнике, нисмо ни испитивали.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: У вези те приче о Ракићима као издајницима рекли сте овде око те станице и око Радмиле нешто. Да ли те приче о Ракићима као издајницима Ви сазнајете у вршењу свога посла или оно чисто на улици као. Да ли сазнајете од службених лица у Вашем послу, неких папира које добијате као командир одељења како се зове.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па, више се оно из прича, с папирима слабо се овај, није се баш нешто.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Јел сте то сазнали овај, у вршењу Вашег службеног посла?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па нешто тако у том смислу, а нешто у неким причама и рекли ово, рекли оно и тако али конкретно да папир добијем неки о томе нисам.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Још само једно питање. Често спомињете неки Ваш повратак кад сте се вратили, о ком то путу се ради? Колико је трајао? Кад је тај повратак приликом хапшења или приликом одвођења из затвора Ракића?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ја сам скоро увек био на путу овај, пошто почетак је био оно одбрана града, овај набавке свега тога значи, униформе, наоружања, хране, све то морали смо овај довозити све значи, на састанке.

АДВ.МИЛАН ЛУКИЋ: Јел знате конкретно на ком сте путу били кад сте сазнали да Ракићи, да нису више у затвору у притвору?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па мислим да не знам, али претпостављам да је сигурно у Книну или негде Грачацу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи кад кажете да сте, једанпут или двапут да сте ишли доле да видите те људе? У ком смислу да их видите? Како?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па види овако, мислим нисам овај, шта ја, да видим како оно, да видим једноставно оно да видим их овако овај, где су смештени и шта како, јел све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вам се нешто жалили, јел су Вам нешто рекли? Јел су било шта прокоментарисали, зашто су ту?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ништа посебно. Мислим ништа посебно да су говорили овако. Кажем, то сам причао сам са овим који је био у Пули, с њим сам причао раније пре, али овако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе не? Изволите. Да ли има још питања?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Адвокат Дозет. Ја би молио да само убудуће приликом саслушања сведока користите Законик о кривичном поступку, односно онај ко је предложио сведока да му се да право, да му се не ускраћује могућност да први саслушава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није ставио примедбу на моје испитивање, према томе, по закону може ако се сагласимо може и председник већа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није се нико сагласио. Овај, јуче сте наложили буквално наложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дозет, по закону може да се постигне сагласност. Ја сам кренула са испитивањем, нико није ставио примедбу, према томе, у том смислу Ваша примедба је неоснована.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Прећутна сагласност. Таква не постоји у Законнику о кривичном поступку, али то је сад. Ја бих само молио кад буду сведоци одбране, ако уопште будете одређивали саслушање таквих сведока, да поштујете наше право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да ћу га поштовати, у том случају имам сад примедбу Вашу и сигурно да ћу поштовати.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питање за сведока. Да ли господине Наранчићу, да ли се полиција којој Ви припадате 91.године, да ли је то станица милиције, да ли је то ратна станица милиције, да ли је то резервна станица милиције?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Е сад, ја ту баш не бих много знао одговорит. То је највероватније резервно одељење неко и тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која је улога те станице, тог резервног одељења милиције? Која је ваша улога била тамо?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Наша улога је била скоро као и од војника сваког тамо који је једино што оно где мислим сад нешто посебно било је значи контрола изласка, уласка исто значи из унутрашњости, тако

то мислим. Нешто било као шта ја знам, као полиција и као војска, нешто не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ком смислу контрола уласка? Где уласка?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У насељено место значи, једно време смо били значи у Широкој Кули, па смо били горе овај на Љубову, значи то је изван значи да видимо ко улази и излази из града и села и тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел ваша улога била јавни ред и мир или нешто друго?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па и јавни ред и мир и ово друго све што је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А шта је била улога територијалне одбране?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Територијалне одбране. Па шта је било, одбрана исто као.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је била улога те јединице ЈНА у Марка Орешковића?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они су на почетку били као тампон зона а ништа мислим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ништа.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим, шта је било, нека улога, тамо су били, знам да су излазили пар пута, после нису, тако исто су овај у фабрику ту штитили тамо. Како, шта су били.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је за време Вашег боравка у Личком Осику односно Теслинграду у било ком моменту померана црта разграничења између територија под контролом Хрвата и територије под контролом Срба?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па није, увијек смо тамо били на неком истом оно што кажу, јединица, двојка, амо све то било ту негде у неким.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Какви су то онда сукоби били? Какав карактер сукоба је у то време док сте Ви тамо?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па били су гранатирање, онда снајпери и тако то мислим било.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји било каква формална веза између Вас као командира тог одељења резервне станице полиције или како би то рекли и територијалне одбране?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па постојала је нека оно сарадња да кажем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не говоримо о сарадњи, него формално-правна веза, дакле да је неко неком надређен, ко коме издаје наређења?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па они су, они су значи, ми смо морали се придржавати њихових упута за одбрану.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да је Мићка Мирић Вама био претпостављени?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па у том смислу нешто тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте икад добили било какво наређење од Мићка Мирића?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па наређења нека нису, нешто да је наредба нека била баш, не знам да је нешто било него увек је било оно ајмо да појачамо тамо стражу, пошаљи тамо своје и тако нешто овај.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у таквој ситуацији кад Мићка Мирић издаје, ако то уопште можемо карактерисати као наређење. Он комуницира са Вама или са Вашим потчињенима?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па зависи, ако сам ја ту онда са мном, ако нисам ту, онда са неким од.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас је било ко, у било ком моменту известио да је Мићко Мирић наредио припадницима Ваше станице полиције да изврши хапшење породице Ракић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то наређење издао Вама?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у извештајима које кажете да сте свакодневно сачињавали, односно дежурни сачињавао, игде записан дан и час и разлог хапшења породице Ракић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па дежурни је сигурно завео тамо, јер заводио је све значи, кад се год шта догодило, кад је неко дошао од грађана он је завео, сигурно је завео и то кад је овај.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако их је завео Ваш дежурни ко одговара за те притворенике?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па одговара значи, ако је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дал Ви одговарате за њих?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ако је, ако смо ми довели сад, ако смо их ми довели онда одговарамо ми, ако их је довео неко други, не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али ко други је могао да доведе у Ваш притвор?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па то је био притвор за мислим значи, свију који су значи ту да кажем, били присутни значи што се тиче војске, што се тиче ТО-а, полиције, свију.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да су сви ти састави имали право и могућност да хапсе и притварају?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па не знам ја, како је значи, ако је мислим ко то право има, то већ.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у времену од 21. августа па док Ви нисте отишли са Личког Осика односно Теслинграда, било још притворених лица?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да или не, врло је једноставно питање.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим, било је нешто, како шта је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко их је притворио и шта је са њима било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па рецимо знам да смо једне прилике овај сам баш приводио једне прилике у била је нека б личка, била је под Удбином тамо, па сам тамо овај приводио Спасу Ђокића и сина његовога и.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је то период?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па то је исто било негде док сам још радио тамо значи, док сам био припадник овога, овај састава.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 6 личка је од децембра 91.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па онда то је било у децембру.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је било притворених лица пре него што су Ракићи притворени?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Нешто било, сад.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта то значи нешто било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па било мислим да је било нешто, било неких.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко су ти људи? Ко их је притворио и шта је са њима било?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Они су пуштени, отишли су.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко су ти људи?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па били су неки мештани тамо овај села.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па као командир полиције да ли знате ко Вам долази у притвор? Дакле, кога имате у притвору?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ја сам знао онога кога сам ја наредио да се доведе и ко је овај, кога сам ја довео, а кога ја нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислите Ви лично или Ваши потчињени?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ја лично кога, значи, кога сам ја наредио да се доведе ил нешто, значи ја знам и ко је. Или ако сам ја добио наредбу кога ја да доведем, приведем ја сам то и урадио, а које су формације друге доводиле и шта су, то, ја у то не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви у том периоду наредили било чије привођење? Говорим о периоду пре Ракића.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: О чему онда причате? Ако сам ја наредио онда знам, ако нисам онда не знам. А да ли сте Ви наредили нечије привођење?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Нисам ничије.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још само једно питање везано за радио станицу. Та радио станица ко ју је донео у станицу? Да ли Вам је то познато? И да ли се можете ограничити на некакво време уже од тога да је то септембар или октобар?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може да се постави питање да ли он уопште то зна, да ли се сећа, ако се сећа, ако се не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па рекао је, причао је о томе. Нисам ја измислио.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па станица у ком је периоду не знам стварно, а знам да је доношена била једна радио станица. То знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли та радио станица има било какве везе, односно да ли временски коинцидира са хапшењем Ракића?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Кажем, мислим не могу бити сигуран у датуме и то. Али знам да је једна била, то сигурно да је била једна станица, период не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Адвокат Ђорђевић. Ако дозвољавате судија, предочио бих сведоку један део његовог исказа од 12.1.2007.године, пред истражним судијом у Сомбору. Господине Наранчићу на трећој страни Вашег исказа Ви кажете «деталји о начину како је убиство извршено, су познати начелнику Драгичевић Марку. Мени Чедо није спомињао имена остале четворице, али ја сам њихова имена сазнао касније од начелника.» Да ли то значи да сте Ви ту спознају о томе да су поред Чедо у томе учествовали и Богуновић и Малиновић и Грујичић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Узмите цело колега, читав тај пасус ако сте слушали.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Мислим да није баш директно одговорио па због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо се понављати.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. У реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема питања? Да ли има тужиоче па немојте упадати. Да ли има питања оптужени изволте. Можете, ево овде приђите. Оптужени Чедо Будисављевић.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Здраво Рашо.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Здраво.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Јел ме познајеш? Одлично. Јел могу ја сад из ових мојих што сам написао говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Е добро. Желим само да установимо једно, значи, ти си споменуо и сад само још једном да потврдимо. Ти си био командир одељења милиције Теслинград која је била под ингеренцијом станице јавне безбедности Грачац. Ко те је поставио на то место?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Вјероватно начелник или неко.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли вероватно или начелник Марко Драгичевић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Вероватно он.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли вероватно или да или не Марко?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је вероватно. То је његов одговор, Ви знате нешто конкретно да кажете јесте или није?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Требао је бити, рекао сам требао бити Раде Чубрило и после Раде Чубрило није и.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Није требао бит Раде Чубрило, требао је бит неко други, али небитно. Даље, да ли је између тебе и мене постојао наш интерни договор да кад си ти постао командир а ја као командир специјалне јединице самим тим Марко је рекао мени тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад причати, него питање поставите.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је постојао интерни договор између тебе и мене шта ће ко да ради, да ћу ја изводио борбене акције а ти да ћеш радити такозване канцеларијске послове, што је било укључено све око станице полиције из једног разлога што ниси био баш што каже способан за те ствари. Да ли је постојао или није наш договор? Значи, да ја изводим борбене акције са остатком мог људства и да трчим где треба и да радим шта треба, а да ти радиш ове друге ствари које би укључивале канцеларијски посао? Да или не? Јел ниси био у некој мери способан као ја. Интерни значи договор, између тебе и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ми смо о томе.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Причали смо. Ја те питам да ли је био договор да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени сачекајте да одговори.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па детаља како смо, шта смо договарали, то се баш много тога не сећам шта смо договарали, само знам да сам овај, да сам водио рачуна око набавке свега осталог, да сам радио као што сам радио.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: А да ја нисам водио рачуна о томе, ја сам изводио борбене акције. Да ли је то тачно или не?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Јеси, увек си био присутан на акцијама и тако радио си оно што си радио, сад који је био договор тога се не могу овај.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, истина је да је у Мољу, кад кажем МОЛ Марко Орешковић фабрика Теслинград, 4 километра далеко од насеља је била смештена једна војна јединица тадашња ЈНА под командом поручника Бедковић Зорана, где су били надимци «Зољо», «Рамбо», «Чучо» и остали. Јел то истина или не?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам гдје су они смештени били, само знам да су тамо били овај.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Мало пре си рекао да је била једна јединица у кругу фабрике.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У кругу јесте, али не знам где су били смештени «Зоља» и ови.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро није тачно у којој згради, није битно. Значи, били су у кругу фабрике?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па не знам где су они били овај смештени, само знам да су они били.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: А били су ту присутни?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Били су у насељу тамо.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: А јел знаш која је та јединица?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Та јединица један део ње, ја сам рекао ријечка војна полиција, један део је био некад у ријечкој војној полицији и онда су припали под команду Војске Републике Српске Крајине с тим да је у тој јединици тог поручника Бедковића упознат дио штаба командног штаба Војске Републике Српске Крајине са друге стране безбедоносне Душан Орловић у Книну. Значи, знало се, није се претпостављало, није било приче ко су, шта су, него се тачно знало ко су и шта раде. Дал су то били припадници специјалне јединице и изводили исто акције борбене по твом сазнању на нашем територију?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: По мом сазнању било је да су они послати од генерала једнога.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Довољно, довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, нек одговори.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: И ови из круга значи, нису се њима противила ништа значи, Зорана тога, сад не знам како се он презива Бедковић овај, тамо био Ацибаба, знам Ацибабу, знам поручника.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Максу покојног.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Макса, да.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Био је тенкиста.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Знао сам њих и они никад нису против њих ништа рекли. Међутим, од кога шта су они. Значи, они су послати од кога шта то ја.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Теби каже да је између осталог и Вуњак Милан наредио односно рекао ти, није нека била наредба него усменим неким својим исказом ти наредио, односно говорио да се ухапси та породица Ракић због сумње за сарадњу са непријатељем. Да или не? Вуњак Милан, отац Вуњак Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да или не?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је то истина или не да ти је Вуњак то у разговору рекао да се приведу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па ја и Вуњак смо доста пута овај.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је истина да ти је рекао да се приведе породица Ракић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није ми реко баш оно да се приведу, али да се нешто мора с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, он је рекао да је са Вуњаком причао да Ракићи ако издају, издају само да се не малтретирају људи. Јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли то значи онда, да ли то по теби онда значи да си ти требао да их приведеш или да издаш наређење мени или некоме да их приведе? Да или не?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли с тобом је разговарао.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Вуњак тад још није ни био у саставу војске и он је мени дошао као цивил-грађанин да каже да није сигуран шта ће се са њима догодити, да треба нешто предузети с тим људима. Овај, и одмах након дан-два се догодило да су доведени.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је то био високи официр тадашње ЈНА? Пуковник.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У пензији.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: У пензији. Да ли је тај исти пензионисани пуковник касније постао активни учесник у рату?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: После јесте.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Даље. За кључеве ме занима ово од затвора нашег тог притвора. Кажеш да су стајали код дежурнога?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па не знам тачно где су били.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја ћу да ти објасним тачно. Стајали су у канцеларију кад се уђе у горњем левом углу где су стајали кључеви од возла, између осталих тог «ТАМ»-а, резервни од мојих возила, твојих возила и осталих, јел смо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао још неко те кључеве? Чули сте шта је рекао.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: : Ја мислим да су резервни били у ладици код дотичног командира станице полиције, нисам сигуран. Резервни кључеви су постојали, ја их нисам имао нити сам их носио. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А група «Зоља», «Рамбо»? Јел су они имали кључеве?

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, они нису имали кључеве. Не, не, не. Напротив, они кључеве нису имали, они су долазили и узимали су кључеве да ли код Раше директно од њега значи или од дежурног тог који је био. Дежурни не може да се каже да је био 24 сата и 5 година, него се дежурни мењао, ја не знам ко је био то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је тачно да су кључеви стајали на домашај тебе, мене и дежурног? Дал смо знали за кључеве и ти и ја? Дал смо их могли користити у било које доба дана и ноћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, сачекајте.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Рекао сам да кључеви значи, или су били тамо у станици код дежурног па је он давао кључеве и мислим да чак овај се водила и евиденција ко је кључеве узимао, мислим тако да је било.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислиш или си сигуран?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па нисам сигуран сто посто, али мислим да је тако речено било да се овај заведе ко кључеве узима.

ОПТ.ЧЕДА БУДИСАВЉЕВИЋ: У овој својој изјави ту пред овим судом изјављујеш између осталог, да си ти радио на питање неког адвоката или заменика тужиоца, не сећам се тачно. Да ли си ти био упознат шта се радило са тим Ракићима, зашто то. Ти одговараш да си ти радио крупније ствари а да те није занимало шта конкретно би било то зашто су они осумњичени, односно ти због сарадње. Сад ја питам а која би то била крупнија ствар у рату од евентуалне сарадње са непријатељем? Са ХОС-ом, са усташама како хоћеш, која би то била крупнија ствар? Да ли би то по твом мишљењу била крупнија ствар да одеш по униформе, донесеш сандук муниције или можда си ти радио неку другу ствар, ја не знам у продавници у Врепцу, не знам.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па што се тога тиче, ја сам радио послове значи које сам радио, значи ишо сам доста пута у Книн на састанак, у Кореницу на састанак, у Грачац, око линије, око повезивања теза, свега тога, а неко, значи одређени који су службе разне разне који су долазили, значи они су то радили са Ракићима и са осталима ако је било значи некије, значи служба војне безбедности, државне и тако даље, то.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Довољно. Да ли то значи да је из твог сад сведочења да си ти малтене био на састанцима, да ниси био на првој линији? Односно укључен у те акције борбене и како их већ да назовем, по твој исказу тако то изгледа.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па колко, знаш и сам колико сам био одсутан.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си ти приликом тих одлазака у Книн, где си већ одлазио, код кога си одлазио, код Милета Новаковића или негде, команданта Книнског корпуса тадашњег или већ ајде, код кога си одлазио, јеси ли ти њих обавештавао о сукобима у Теслинграду, о стању људства, о моралу људства, о техници, о издаји, о неиздаји, о недостатку хране, о чему си ти њих обавештавао кад си ишо на те састанке?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја сам обавештавао значи обавештавао сам о свеме, једне прилике био је генерал Ђујић, био је присутан Мићкан Мирић, Саша Рајишић, ја и било је значи команданти сви остали региона, значи тамо су били, и онда смо рекли шта је проблематика нас тамо, спајање линије од Острвице до Барлета, то сам реко, значи о свему сам обавештавао што сам знао.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Довољно. Даље, што се тиче ратног дневника, поменут је овде, нисам га водио ја, а знам конкретно да га није водио ни Рашо, ја не знам из ког разлога га Рашо није водио а ја ћу вам рећи разлог зашто га ја нисам водио. Ратни је дневник, ако се води, тај ратни дневник кад се води мора да остане негде закључан ако ја идем негде у борбену акцију, ако га ја оставим незакључана, ратујем, у канцеларији, ако га ја оставим тај ратни дневник може да види или дежурни или командир или било неко ко би могао и требао или ко не би могао и не би требао да га види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците јел постојао дневник догађаја, да ли је постојао дневник догађаја?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јел могу само да наставим, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па реко сам значи дежурни је увек писао шта се данас догодило, ако је био напад артиљерије, био је значи, записано било, ако је било опаљено једно зрно што кажу, из пушке са супротне стране, било записано, значи све, е саде дежурни колико је то прецизно се водило, значи водило се, е сад посебно неки дневник ратни, посебно да је било није.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, то ја кажем да га нисмо водили ни ти ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте о ратном дневнику.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тај исти ратни дневник ако би га ја носио са собом, па будем заробљен или паднем у руке непријатеља из тог ратног дневника се све сазнаје, тај ратни дневник је строго повјерљива службена тајна, како већ хоћете да се назове. Ја нисам водио ратни дневник али сам водио белешке, значи не свакодневне, нисам ја могао сваки час, ко сад ту седим па пишем, нег сам кад сам имао времена белешку направио, ту белешку значи обрадио све шта се десило отприлике моја сазнања, наравно и безбедоносна између осталог и односио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите то за касније, поставите питање сведоку, сад смо у фази питања сведоку.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Да ли ти конкретно знаш да ли сам икога од породице Ракић привео ја?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. А да ли знаш ко их је привео?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам ни то.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли су приведени један по један, двоје по двоје, троје, једно?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, немојте понављати питања, молим вас.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Питан је. Извињавам се.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па нисам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Што се тиче радио станице, говориш да је била донешена у канцеларију код нас, јел?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У полицију тамо била једна станица.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Полицију, код нас, кад кажем код нас, мислим то у полицију.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Каква је то била радио станица, јел је можеш описат, јел се сећаш у ствари?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим да је нешто била онако како оне што су биле пре у.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Такозвани РУП, радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да објасни.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ако се сећате.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Оне што су некад биле, неке оне за, што су имале електричари и ове, како се то зове, не знам које су то.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли са том истом радио станицом може да се успостави веза са неким другим?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Може.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи за то је служила? А како не знаш онда да је та радио станица нађена у бунару у дворишту викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ви проверавали ту радио станицу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била исправна, да ли је могло да се пренеси?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам стварно то, знам да је донешена, је ли била исправна или.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А ко је донео, да ли знаш?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ту исту станицу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не знам ко је.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па чекај, не знаш ко је донео станицу.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Била је у станици, тамо је била у станици, ја знам да је у станици била једна.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ли ти био одговоран за ту станицу милиције нашу несретну, јеси ли ти био одговоран?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па јесам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па како онда не знаш ко је донио капиталну ствар, радио станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим ја сам писао на.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ту радио станицу подсећања твога је донео Рамбо и Зоља. Та је радио станица нађена у бунару у дворишту викендице у Сердарима, Подовима, како се већ зове код Ракић Луције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је подсетио можда сад Чеда на то?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако је, да ли сам те подсетио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Е сад не знам стварно, мислим не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли се сећаш да сам ја донио, лично ја план рада те станице, након пар дана, није одмах донешено, и шта је било у том плану, да ли се сећаш, у ствари да ли се сећаш како је изгледао тај план, у чему је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро сте прво питање поставили, да ли се сећате да је донео тај план?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли се сећаш да сам ја донео план јављања те, план рада те станице?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, стварно не могу мислим да кажем дал да или не, али.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи још једном понављам питање да ли се сећаш да сам ја те папире донио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна, не сећа се.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Приликом твог одласка односно силаска у подрумске просторије, притворске такозване од нашега затвора, кажеш да си силазио једном, два пут, нек си једном, да ли си ти тад видио четворо ухапшених тих притворених чланова Ракића? Да ли си их видио у тим подрумским просторијама? Кад си сишао код њих, они су ухапшени, да ли си их видио, јеси ли разговарао нешто са њима, јеси ли имао визуелни контакт с њима?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мислим, нисам нешто сигуран, сад се нешто не, како је изгледало тамо кад сиђеш доле, па има лево, јел тако, било нешто, ту су била врата одма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли видели само реците. Јесте ли видели све њих или, у тој просторији?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Сад јесам ли видео све четворо или не, али знам да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ли видео некога од њих, једнога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад је објаснио.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Некога јесам, јесам некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад је објаснио да је разговарао са једним који је у Пули, из Пуле.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Некога сам, мислим био неко тамо, нисам ишо без везе, сад колко је, ко је све био доле кад сам био.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећаш се, јел може тако да се каже?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не сећам се, баш.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Довољно. Питам те то из разлога тога кажеш да си Драгана, разговарао с њим ако с никим другим, јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Тако је.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи пошто ниси видио ове друге да ли је, хтео сам да питам да ли су сви чланови породице Ракић били адекватно обучени, односно јесу ли били голи јел боси, а пошто ниси видио остале, по твој сећању, да ли је тај Ракић био бос, го, гладан, запуштен или да ли је био адекватно обучен, то је био октобар, ово време, али је у Лици тад било хладно. Значи није био го, бос?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, не, није био. Ја знам да је дежурни имао дужност тамо да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да их нахрани?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да им носи храну, тамо оно што је.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, довољно. А да ли сам икад ја, лично ја носио их хотела из кухиње, где је била народна кухиња њима у шерпе храну, ја, да ли сам им носио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате то?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли знаш, јесам ли ја носио њима храну?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па не знам Чедо, ја мислим колко сам био, знаш колико сам био на Осику.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато те и питам, пошто знам.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја сам увек негдје био и увијек се негдје.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И о овим случајевима наравно да не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ујутру се оно што каже, кад се почне радити будем тамо и одма одем негдје, увек сам негдје сам ишао, тако да баш неке појединости не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Чекајте молим вас оптужени, јесте ли му рекли, пошто је силазио доле у подрум, а ви сте рекли да је он тукао Драгана, он каже да није.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, заједно са мном, та туча је била сведена на пар шамара ударених Драгану и не само Драгану. Ја заједно с њим и са осталим појединцима.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То није истина јел?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није истина сигурно.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи ти ниси никог ударио?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесам ли ја?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја то видио нисам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па јеси ли био присутан тамо са мном?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: На испитивању?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, ја знам кад је Драган, да је доведен, то сам реко и онда је момак причао, пошто знам од тога брата човјек који

га је одвео, знам брата му, и онда смо причали гдје су они у Пули тамо, ето.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, довољно. Шта у Пули? Да ли је он причао да је, да ли је код њега кад је ухапшен у његовом возилу нађена униформа плава, полицијска МУП-а РХ, са шаховницом? Да ли ти је то познато?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није ми познато.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Није.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли ти је познато да су остали чланови укључујући и Драгана малтретирани у станици полиције Теслинград?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Мени лично није, али неке приче су после кружиле, после, након и годину дана и пола године и после су.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли су то приче биле типа да смо ми, наша група, силовали те људе, односно ту жену, девојку?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Тако нешто.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ли ти то видио?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ли ти једне прилике. Задовољан сам одговором. Да ли си ти приликом изјаве једне, не сећам се тачно, изјавио да ти је Глумичић Тихомир, Жика звани, покојни, изјавио да сам ја силовао Луцију у викендици? У викендици тамо код Сердари, Широка Кула да кажем, ајде.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: То су биле приче, причало се и нормално неко мора рећи.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ти си изјавио да ти је лично теби рекао покојни Жико?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Жико.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је то тачно?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Жико ми је то причао да је исто чуо.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па кажеш биле су приче, јел ти реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте га.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Значи он мени рекао да је био ту присутан него да је.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Чуо?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Тако исто као чуо је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Наранчићу, како ви објашњавате, ви сте командир полицијске станице у време оружаних сукоба, да Ви апсолутно ништа не знате шта се дешава тамо у то време, како то ви објашњавате? Јел имате неко објашњење? Значи Вама ништа није познато?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па имам, ја сам увјек има, неко је још био значи осим Чеде, тамо увек је неко био од овије с ким сам био и оно што сматрам га озбиљнијим, бољим, ја сам увијек негдје ишао на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, а шта је стварно озбиљније ако се нека породица означи да је издајничка породица, зар није то у некој вашој ингеренцији да предузмете све оперативне мере да видите шта се ту дешава?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па за то је био ту, значи специјална јединица, та Зољина група, који су за тога генерала радили, значи моје је да ја радим друге послове а безбедност то има државна и војна служба, ја.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли довољно због вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Довољно је због мене. Да ли су ти други послови укључивали онда заустављање возила једноставно тражење саобраћајне дозволе, регистрације, које су то послови укључивали, које си ти то послове радио ако ниси требао да радиш те?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је одговорио на то.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је сведок онда стајао на цести као саобраћајца и заустављао возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, одбија се.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, прихваћам то што сте одбили. Даље конкретно за случај Ракића викендица и ликвидација осталих четворице код јаме Голубњача, да ли имаш сазнања шта је било тамо у тој викендици, ко је живео тамо у том засеоку Сердари. Или је то можда било, ако је било ви ме прекините, нешто приче, да ли ти конкретно имаш сазнање ко је тамо живео?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У кући Ракића?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У викендици тог Ракића, није то била у ствари њихова викендица.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја не знам, никад нисам ни био код тих Ракића, нит знам где су они живели.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си у пар наврата ишао са мном у Широку кулу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У Широку Кулу?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, у неке акције?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Нисам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У неке акције?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У акције?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да ли си пар пута. Да ли си, понављам питање моје упућено теби, да ли си у пар наврата заједно са мном ишао у пар акција, ако због ничег бар да омиришеш барут?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: У акције, нисам ишао у акције.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси, добро. Да ли сам те ја извештавао шта се дешава с том фамилијом пре хапшења, на шта се сумња и да ли сам те обавештавао ко је у тој кући остао кад су они ухапшени? Мислим конкретно на Луцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да не. Рекао је да не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам и предочила то што сте рекли, и чак предочено му је и то да сте га Ви обавестили да је та породица лишена живота и да сте му рекли шта ћете предузети а да је он рекао да не жели о томе да зна. Јел то тачно било?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тачно тако значи, онда више не треба ни да га питам. Мислио сам друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта је рекао?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ја сам рекао исто да, значи ја да сам знао шта ће се догодити ја би био на вријеме обавјестио начелника.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А ко је тебе о ликвидацији Ракића, ако не знаш за Луцију и то четворо, обавестио уствари, ко је тебе обавестио о томе?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ниси ми реко да су отишли преко пруге?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ти у једној изјави говориш да си то чуо у станици јавне безбедности, у станици полиције Грачац или у Книну, ајде не знам тачно.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесам ли ти ја рекао или ти је рекао начелник или неко?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ти си мени реко да су отишли преко пруге, ја сам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Преко пруге?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да, ја сам после рекао начелнику.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ком начелнику?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Драгичевић Марку.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Драгичевићу. Довољно. А да ли сам ти ја пре тога, ја теби рекао да сам из Книна добио директно наређење од Државне безбедности тадашњег начелника, зато питам ко је начелник, тадашњег начелника Дулета Орловића под надимком «Сова», да се ти и ти људи ликвидирају, али тек пошто је установљено да раде са непријатељем, значи тек после тога, а објашњавао сам и ту је објашњавано зашто су.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ти си.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисам ти ништа говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Ти си од почетка, од кад си био у Голубићу, увек си говорио и кад смо дошли у Теслинград, да ти одговараш Орловић Душану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није било питање. Одговорите конкретно на питање, да ли вас је обавестио шта је рекао Душан Орловић?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не, не знам, не сећам се да ми је речено то, да ми је речено ја сам о свеме, о свим радњама и свеме значи ја сам обавештавао начелника о свему и писмено сам, и писмено и усмено и свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није му познато.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ти са нама, кад кажем са нама, са мном и осталим момцима, знаш који су били, били смо тамо, ниси био на обуци у Голубићу.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Нисам те.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си ти био са мном и осталим момцима који су били у Голубићу на обуци ти с нама?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Јесам ли ја?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Био на обуци у Голубићу?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Био сам неко време.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ли ти био у то време заједно са мном?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Јесте, заједно смо били.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Чија смо ми јединица били?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Капетана Драгана.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Капетана Драгана. Да ли се у то време док смо били заједно у Голубићу, ти ја и остали, и у ствари да ли ти знаш кад ја кажем два имена ко су ти људи, Јовица Станишић и Френки Симатовић, Франко Симатовић.

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Познато, па знам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко су они кад ти је познато?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па знам, не знам шта су по функцијама они били онда, знам да је један био државна безбедност, и овај други је исто био начелник, шта ли је био, мислим не знам тачно.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јовица и Френки?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Па тако, сад не знам.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си ти ту двојицу људи виђао тад у капму Голубићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је битан сад тај камп за овај наш конкретан догађај?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато, хоћу да вам докажем да је та јединица која је послата заједно са мном у Теслинград била под

ингиренцијом државне безбедности, ето то повезујем логични јединицу, јел на почетку нисам могао да му објасним ја, мало теже је било, теже је објаснит коме смо припадали, шта смо припадали, па видели сте јуче и прекјуче сведоци исто не могу да прецизирају коме смо припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање, нећемо више о кампу.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли се ти сматраш кривим било чему, око породице, око ликвидације те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може такво питање да ли се сматра кривим.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Јел може овакво питање. Не доводим те у никакву везу са ликвидацијом породице Ракић, а да ли сматраш да си имао, да си знао као командир станице полиције шта се дешава тад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није знао.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Да ли има још неко од оптужених питања? Нема питања. Да ли ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, хвала вам, можете ићи. Ви долазите из Апатина?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ваши трошкови, јел имате трошкове доласка?

СВЕДОК РАДОМИР НАРАНЧИЋ: Немам, не.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позовите сведока Мирић Милана.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мирићу.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Мирић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: 03.01.1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште, адреса?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Сремска Каменица 239, Поповица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са неким од њих?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Нисам у ближем сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите само лепо овде, молим вас. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној метеријалној штети или пак кривичном гоњењу. То вам је јасно, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да понављате текст заклетве за мном. Заклињем се.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да ћу о свему пред судом говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан, говорити само истину.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Будем питам говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: И што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче сведок је ваш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо испитивање сведока се врши на начин што ће сведок сам знети своју одбрану, свој исказ, а након тога ће бити постављање питања у оном редоследу ко га је предложио. То тако ја.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где то пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте предложили сведока, па ви поставите на околности које ће. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише у ЗКП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само неку одредбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ: 329 члан, пише то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче на ваш предлог, укључите микрофон. На ваш је предлог па ево реците на које околности треба сведок да се изјасни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На које околности да се саслуша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се саслуша на околности његових сазнања о судбини породице Ракић, у октобру месецу 1991.године, о њиховом страдању где је он тада био у то време, шта је радио, чиме се бавио, да ли је био војно ангажован, када су почели оружани сукоби на том простору, између кога су се водили? Ето за почетак толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ја сам био у својству команданта одреда или батаљона, није битно, ТО у Личком Осику, садашњи Теслинград, био сам значи командант одбране града, који је био на 300 метара од усташких линија, а био сам у својству одбране града од упада непријатеља, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Треба ли још што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: О случају Ракића, у ствари Ракићи фамилије, могу рећи само да сам сазнао од рекла-казала. Пошто у то време била су ратна дејства, није било времена за много размишљања требало се бранити, требало се снабдевати, требало се ићи наоружавати се, тако да ја као командант сам више био ангажован у Книн, Грачац, шта ја знам, набавку материјалних средстава за борбу, а о случају Ракић сам сазнао кад су људи били ухапшени. Тек се после сазнало да су мотив хапшења да је био фамилија Ракић и они су били значи ухапшени у Книну. Е сад шта се десило. Да ли су они то направили или нису, то ја не знам, мислим што се мене тиче ја нисам упознат с тим нит је мене ко питао о том случају до прије, колико је било, мјесец дана, е тако, кад сам био ту на суду као свједок значи тад сам сазнао да су били због тога у затвору и да су оптужени кривица није доказана, нити се зна да ли су, нису ли, а ово што се прича то је рекла-казала мислим, и то се значи десило '91.године, прије 19 година. Мотив не знам зашто би били одстрањени, једино ако су били непријатељски дјеловали, иста фамилија Ракић, ја другог мотива немам за њихову ликвидацију. Да ли су, мислим не знам да ли су ликвидирани у ствари, нестали су. Е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је још нешто познато везано за страдање породице Ракић?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су почели оружани сукоби на подручју Теслинграда или Личког Осика?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па сукоби су били између непријатеља, значи од правца Госпића, Перушића, стари Лички Осик и Теслинграда који је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су почели сукоби?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су почели оружани сукоби на подручју Теслинграда, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па почели су 28.08.1991.године, званично су почели, зато што су патрола на патролу запуцала и тад је била Госпојина и тад су први пут дејствовали минобацачи и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте ви били командант ТО?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кад сте били командант ТО?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па од шестог мјесеца '91. и даље до, ја мислим до '93. кад сам смјењен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете ове оптужене овде?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужене?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Познам, како не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они били војно ангажовани у то време?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био у којој јединици? Чедо Будисављевић шта је радио?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Они су, Гузо је возио, овај Малиновић, он је возио санитар. Чедо је био неки командир, Богун је био мој заменик за позадину, Богуновић је био исто у складишту, ја мислим возач. Да, мислим они су били у ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ово?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујичић, јел то Грујичић?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Грујичић, е, е, већ сам и заборавио њега, мислим ове сам и видио после а. Тако да су они били у ТО сви, читава, читави Лички Осик, 700 људи било је све ангажовано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је постојала станица милиције у Теслинграду-Личком Осику у то време?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, била је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Била је, ко је био командир?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Командир је био Чедо, то је касније ангажовани појединци из Личког Осика, ишли су на курс у Книн.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је био.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био Рашо Наранчић.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био Наранчић Рашо Радомир?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Рашо је био командир милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, ви кажете био овај.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, не, командир милиције посебна специјална јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Посебна јел?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А овај Будисављевић Чедо јел он био везан за Книн, за ДБ неку структуру, за државну безбедност?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па оно колико ја знам, ја мислим да он више за Грачац и Книн, ја мислим тако нешто, јер ми смо припали Грачацу као општина и тако команда у почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је био Душан Орловић звани «Сова»?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ђе, ко је одговоран, је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, да ли знате шта је он био у то време, да ли знате уопште за то име и презиме, Душан Орловић звани «Сова», да ли вам то име и презиме говори нешто?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, добро. Да ли је постојао притвор, затвор у Теслинграду у то време?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па била је нека просторија што је некад био можда затвор или не знам ја, у кино сали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е тамо?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали затворенике у то време, да ли знате?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Мислим ја нисам се бавио полицијом и није мој ресор, ја сам више за одбрану Теслинграда и борбена дејства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, нешто се говорили, нисам вас најбоље разумео. Да ли знате због чега су ухапшени Ракићи?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ја претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ја мислим због шпијунаже, нешто тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам то значи?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Зато што као прво ти Ракићи су базали, мислим ишли од положаја до положаја и тај Ракић је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Стари Ракић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Имао је кућу на Кулској цести, нову кућу, ту је био положај наш, ту једна јединица имала положај, другу кућу има горе у Кленовцу, и ја сам имао притужбе од стране командира чете тад је био Дане Ловрић и Суџуковић, да тај Мане неће да иде на положај код њих у Кленовцу, а неће да иде на положај ни у Личком Осику, Теслинграду, значи то су биле четири чете. И ја сам једном имао разговор са њим и ја сам га обавестио да мора или ће бити на положају у Теслинграду или ће бити у Кленовцу, мислим где му је стара кућа. И тада је био са мном пуковник Вуњак када смо нас два разговарали и тако, Ракића ја знам и од прије у цивилу кад је био лугар шта је био, шумар, тако да је био и после тога да ли је он пришао тамо ја га после нисам видио на Личком Осику, значи остао је горе где му је жена била, то је према Перушићу, горе у неком селу Кленовац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то рубно подручје према?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, према Перушићу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противничким снагама је ли?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Молим, према?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то рубно подручје према противничкој страни у сукобу?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, да, то је више него граница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Положаји су били испод њих, а они су још била кућа мало даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било ту још неког са њима да је живео у комшилуку или само они једна та једина кућа?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па колико ја знам то је била једина кућа која је била стално насељена мислим, а ови остали су били у Кули, то је доле 2 километра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А раците ми његови синови Милован и Драган, да ли знате за њих нешто у то време да ли су и шта су радили, да ли су се за нешто сумњичили и тако?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Као прво ја сам Ракића питао гдје су му синови, Ракић је одговорио синови су у Ријеци, ћерку сам виђао по положају тамо минобацача да се мувала мала кратку сукњицу носила и тако, младо, згодно, тамо на Куљској цести код неког Дуке минобацачлије и тако. Кад год се мала мувала мине су падале, значи постојала је сумња да нешто можда има нешто ту, е тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти његови синови за које Вам је рекао да су Ријеци, да ли Ви знате да су, нешто ближе око тога, да ли су били?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Е то не знам, ја сам знам да сам га питао где су му синови, каже у Ријеци, јер ја сам, мени је неко, можда сам тад и чуо да су можда ту али нисам их ја видио. Мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је њих ухапсио, све њих?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми да ли знате да ли је код њих вршен претрес у том тамо засеоку Подови, Сердари, тамо у том издвојеном положају где су, на том издвојеном месту где су живели у тој викендици?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Мислим ја сам, хоћу да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате знате, не знате не знате?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, не, ја сам имао заменика који је по том питању био за безбедност, ја са био командант ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам да ли знате, ако не знате није проблем, реците не знам.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је одговор исто. А реците ми да ли сте чули за Луцију Ракић нешто, то је Манетова жена?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Луцију, знам да је Хрватица, мислим то су сви знали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците да ли је неко њен у роду неки да ли, у сродству са њом био на противничкој страни у том рату?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Е то не знам, мислим то ближе, само знам да је Хрватица и да је Мане, онда је котирао да није баш неки човек зато што је и прије рата био у таквој дужности да је био ловочувар или шумар и тако мислим да не улазимо у то приватно, је ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците да ли знате ко је убио ту породицу Ракић?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Е то не знам. Ја сам вам рекао шта се причало да када су ови ухапшени мотив тога, ево и сад нисам знао зашто долазим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Само једно питање, да ли Вам значи нешто имена, односно надимци Зоља, Рамбо, Ћато, Профа?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, то су добровољци колико ја мислим знам.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Можете нешто ближе рећи о њима, шта су они радили и како су под чијом су командом били?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ако је то то што ја мислим, Профа он је из Пасји потока ја мислим, он је дошао као «Бјели орлови».

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Јесу они дејствовали на вашем подручју? Јесу били војска или припадници?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ма нису ништа били, они су били добровољци који су радили на своју руку што су хтели.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Јесу били под вашом контролом?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Командом?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је поменуо два имена сада Дану Ловрића је ли?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И Суцуковића, ко су они били?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Они су били командири чете.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: У Широкој Кули.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У које доба, не мислим доба дана него да сместимо то некако временски?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па оно у почетку, значи од почетка од оснивања тог батаљона они су били малтене самостални, разумете, пошто сам ја имао три чете у Личком Осику, ми смо имали фронт 18 километара, иначе батаљон брани 4 километра.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добро, је ли то значи да они нису припадали под ингеренцију ТО Теслинграда?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, не, припадали су они, разумеш, само што су даље па ето ако им што треба дођу код мене, тако, разумеш, јер то је било самоорганизирање пошто је сва документација остала у Госпићу, ми смо, мене су позвали из команде, не знам из Грачаца, хоћу ли прихватити за команданта, ја сам имао заменика, Богун ми је био заменик за позадину, значи за смештај, за исхрану и тако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да објасните реченицу коју сте мало пре рекли ја ћу сада покушати да цитирам иако нисам сигуран да ћу успети, на питање тужиоца да ли знате ко је Луција, рекли сте да знам она је била Хрватица, па је Мане није баш, каже није баш неки човек, био ловочувар, дакле са чим повезујете то да баш није био неки човек?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: У сумњу да се нешто дешавало.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли зато што живи са Луцијом или из неких других разлога?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: А комплет, од Луције, па ћерке, па мужа, па не знам, то је мени сумњиво и када сам му рекао да мора на положај он све врда, врда, врда и тако је и било и онда га је Дане Ловрић позвао и морао је ићи, значи он је остао горе у Кленовцу, јер не може ићи.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Дане Ловрић долазио са својом јединицом у Лички Осик?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Само командир.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је постојао било какав сукоб између јединице Дане Ловрића и станице милиције Теслинград?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па не, Дане је био прек човек, он је борац другог светског рата тако да са њим никад није било начисто са ким је добар са ким није, знаш.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате да је долазио у?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: То не знам, то не знам, ја не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли уопште постоји било каква формална веза између ТО Теслинграда, односно Личког Осика и станице милиције Лички Осик?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Веза?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па само долазили су у команду ако што треба разумете нека наређења или ако нешто има.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како мислите наређења, од кога?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па дођу на блиц, разговор шта има ново колико има мртвих, шта има, шта се дешава и тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То шта се дешава колико има мртвих није наређење, по каква наређења су они долазили у команду ТО?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па ништа, можда смо, можда је овај мој заменик, можда је дао налог да се неко испита да ли је сумњив, није сумњив, тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви били по било којој линији надређен станици полиције, односно милиције Теслинград?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не. Полиција је била при Грачацу код овог Драгичевића.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви било када дали било какво наређење, дакле Ви лично станици милиције Теслинград?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Е то не знам, мислим не сећам се да сам баш дао неко, какво наређење, отприлике.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можда знате када је Кула исељена, Широка Кула?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Исељена?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када се значајно променила структура становништва у Кули?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па када су добровољци долазили из других крајева.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Временски када је то?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па почетак је то био, 1991. година, 10 месец.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви тада били командант ТО-а?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И Кула била под Вашим, Вашом ингеренцијом?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато где је завршило становништво Широке Куле?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Е то не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: То морате питати командире.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли му је познато да ли је постојала одлука да се ухапсе Ракићи?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: И још једно питање, да ли су покојни Ракићи били богати? Јесу били имућни?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Релативно, мислим ни богати ни сиромашни што се тога тиче, колико ја знам. Мада су били имућнији зато што су имали две куће, нова кућа је била ту код Трумана, а остало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате Ви питање неко? Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Здраво Мићко. Између осталог, кажеш постојала је нека сумња па тај Мане није био добар човек, то па на питање, упадицу адвоката да није то зато што је био ожењен са Хрватицом, није то било што је био ожењен Хрватицом, био је и Богун ожењен са Хрватицом па му нико није ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, је ли Ви постављате питање или је ово нека примедба или не разумем шта ћете?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хоћу да разјасним да није се десило убиство на инсинуацију било чију зато што је била жена Хрватица.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Будисављевићу да се договоримо када сте у фази испитивања постављајте конкретно питање, немојте уопште прво да објашњавате па тек онда да кажете, поставите као неко питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи конкретно поставите питања, зато сте и позвани?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Конкретно питање је да ли си упознат да су и Мане и Радмила и Милован, а нисам сигуран за Драгана, обилазили наше положаје на Теслинграду и да су се распитивали колико тај, тај, тај минобацач има домет, где се то гађа и то и да ли је, извини, да ли је приликом тога, да ли је приликом тога њиховог силаска одозго из Куле, минобацачка ватра уствари утихнула, није ни било и да ли је након тога се по нашим положајима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, једно по једно питање?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си упознат да су биле те?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па ја сам то и нагласио, да је мала се шетала околу и да је после тога била минобацачка, значи постоји сумња да неко ради или значи могу сумњати у свакога да је радио пошто се тада дешава нешто чудно, а тај Мане није био нигде и шетао је по положајима, мислим, а што је Хрватица жена то наглашавам чисто из тога што су и крај мене ови што су били у команди исто сумњају вели ипак жена му је Хрватица, а он тамо шта знаш можда има радио станицу, можда јер се то све прича.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И да ли је истина да су они живели на осами кроз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојте иста питања.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја се извињавам.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Значи то није било у саставу положаја они су сами били истурени, својом вољом, мислим то, а ово је положај био око Куле и зна се где је био положај, мислим то нема.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли су они са те стране онда из те наше приче, закључака могли бити угрожени са непријатељске стране од усташа у било којем тренутку када су живели на тој осами?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могли су бити угрожени?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Могли су сигурно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи могли су бити ликвидирани од усташа у било које доба дана или ноћу да ми не би то ни приметили?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем. Даље, дошло је до неке нелогичности ту у твојој изјави кажеш да се не сећаш, можда се стварно не сећаш, али се сећаш да је команда, не знам ја када је то прешло тачно се не сећам, да је команда заједно са тобом командантом Територијалне одбране,

била у трафо станици? Је ли тако, у трафо станици била команда Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, да, у трафо станици била команда.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тамо је био једне прилике и Стојаковић Танасије, је ли он долазио тамо?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли био Јовица Мандарић?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, заменик.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли био овај електричар, помози ми рећи, што му се ћерка Боба убила пре рата, како се зове?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Јеловац.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеловац, је ли био?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесам ја долазио некад у ту трафо станицу?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Јеси долазио, јеси.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Више пута?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесмо разговарали између осталог и о томе када долазе добровољци из Србије или било којих делова код нас да им се пружи све што може, храна, оружје, да их сместимо и то, јесмо ли разговарали на ту тему некада ти и ја?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли један део тих добровољаца био у Острвици смештен?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, да ли смо икада разговарали ти и ја на тему Ракића и Вуњака, сумњи и да ли сам ти икада ја навестио било како и на било који начин да та сумња оправдана постоји из разлога тога и тога и да сам ја безбедносно оперативне податке о њима између осталог носио, између осталих и о њима носио у Книн, и да ли сам ти икада ја навестио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: То мислим што се тиче Чедо, Чедо је долазио али као прво он је имао команду специјалних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте. Опт. Будисављевићу.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, специјалних јединица, мислим ја нисам могао ни наредити ни ништа, пошто је требало материјалне помоћи и остало Чедо је долазио за наоружање, за остало, ту сам му морао дати наравно, а остало што Чедо ради ово, мислим ја могу њему да кажем да ми је неко сумњив или нешто, а сада његово је остало, пошто он ако је ишао у

те курсеве, зна шта треба радити и како се треба понашати. Значи ја као командант имам свог заменика Јовицу који је радио по питању безбедности, ја сам малтене више ишао околу и наређивао ако треба напасти, ако треба вратити, обично ми нисмо нападали, него непријатељ почне и треба се бранити нормално.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је у том случају онда Јовица Мандарић, који је био твој заменик, је ли.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Који је тада био у Државној безбедности, да ли је он онда у том случају тебе известио о сумњама породица Ракић да ради за непријатељску страну?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Није.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам њега известио.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Мислим.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам, добро. Једне прилике између осталог када сам дошао тамо у трафо станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, је ли то као примедба, сад Ви њему објашњавате, значи Ви сте рекли да сте њега известили, је ли тако, он то не зна.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, добро, не зна, ја кажем добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немојте више, онда немојте да образлагете сада, него поставите питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нећу, нећу, важи. Следеће питање је да ли се сећаш на једном од тих наших састанака, назови састанак, неких брзих састанака, између те наше приче твоје и моје, Јовице, Танасија и ко је био Јеловац и остали људи ја се више, не могу се стварно сетити, али између осталог то је тројица, четворица, када сам ти ја причао да је нађена радио станица, да је нађено, значи да смо утврдили да раде за непријатеља и из те наше приче, да ли се ти сећаш, ти да ли се сешаћ Мићка да си мени не писмено у никаквој форми, него у причи рекао када је тако узми и приведи те Ракиће? Да ли се сећаш тога?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: То се не сећам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У никаквој наредби писаној, ништа није било писано.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, не, ако, ја се не сећам да сам рекао, али да сам рекао то би било нормално.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим да ли се сећаш?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Мислим ту нема сада ја шта.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, не спорим то, него да ли се сећаш само?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: То се не сећам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја знам да је прошло 20 година и теби и мени и све то, и само те питам да ли се случајно ти сећаш тога да сам ти ја рекао и да, мислим да ли се сећаш ето?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Велим ти ја се не могу сјетити.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да смо разговарали о томе па да си ти у тој причи рекао приведи их.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Мислим ја се Чедо не сјећам баш тога, али да је било што рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевић Чедо је рекао да сте Ви издали, између осталих да сте и Ви наредили да се они ухапсе?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изричито да сте наредили?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не можем ја наредити мислим када ја нисам, ако треба неког ухапсити, морам знати због чега, зашто је, а ово што Чедо виче да је постојала сумња за радио станицу и то, то је било сумња и причао се значи у команду, сви командири чета и заменици били су код мене ујутру се иде на договор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мирићу, значи оптужени каже командант ТО ми је наредио између осталих пошто је доста њих било који су му наређивали, да се они лише слободе, породица Ракић да се лиши слободе и да сте Ви рекли нареди то оним твојима нека их они лише слободе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ли ја једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, мислим што се тиче тога ја баш и не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па не сећам се велим да сам наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ли ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да појасним то око те наредбе, мени је првенствено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада нећете ништа да појашњавате, само питања, то можете после, после појасните, а сада питања поставите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем се сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, само полако, да ли има неко још од оптужених да постави питање? Нема. Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је у то време значи септембра, октобра 1991. године пронађена нека радио станица?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, мислим причало се, опет ја кажем.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А није Вам познато?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Није ми познато.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато ко је Драган Војновић?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Драган Војновић?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није Војновић него Вујновић.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Вујновић, различито се помиње у записницима, Вујновић.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Цатан, Вујновић.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ако дозвољавате да предочим сведоку шта је именовани рекао на саслушању 24. децембра 1991. године пред Окружним судом у Книну, значи ево прочитаћу цео пасус да не будем, значи «ја радим о одељењу милиције у Теслинграду у специјалном воду, мени је познато да је командант Мирић Милан писмено наредио да се Ракић Мане и његов син ухапсе и то ради тога јер да они одају наше положаје усташама» и тако даље, да ли сте дали можда писмену наредбу да се Ракићи приведу?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не. Као прво то што је он изјавио значи мене оптужује ја нисам добио ништа, значи, у Книну су то решавали али ја нисам до дан данашњега нисам по питању Ракића ме нико није ништа питао, према томе тај исти Вујновић ако је мене оптужио зашто из Книна нису мене питали да ли је то истина или није.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, немам питања више судија.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Сада након 19 година, пазите, то је било 1992-3. не знам, када је био суд, тек она, па према томе значи ви све имате о том случају који је био у Книну и сада мене након 19 година сад да ли се ја сећам или не сећам, разумете. Значи једну страну слушате, другу не слушате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Наранчић командир полицијске станице, он је рекао да сте му Ви претпостављени?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је рекао, ево сада смо га испитивали и он каже да сте му Ви претпостављени?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Цатан, тај Вујновић је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наранчић, Наранчић, командир полицијске станице.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не, Наранчићу нисам ни био, него је њему командир, он је био у Теслинграду, а све што се остало, тај Драгичевић из

Грачаца, пошто је то био наша опћина, је ли тако, Грачац, полиција је полиција, а оно што треба само мене пита и ето он ради свој посао полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вас пита?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па мислим ако нешто треба питати за оружје, за ово, он ме мора нешто питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само може да Вас пита везано за оружје?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па ако му треба набавити шта, пошто ја као војно имам позадину која иде у Книн по наоружања, по остало, он дође ујутру ако му треба хране, ако му треба нешто, он ослања се на батаљон, а по питању наређења и у Личком Осику шта се дешава по питању полиције, то полиција зна, значи он има једну команду то је Драгичевић који је био у Грачацу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су могли Ваши припадници Територијалне одбране рецимо да иду да хапсе људе са полицијом?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: То не знам, јер нисмо, ми нисмо имали војну полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ми нисмо имали војну полицију, војна полиција је била у Грачацу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам рекла са војном, него са полицијом да иде да хапси?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не. Ако иде добровољно, али није, нема такве, такву службу нисмо имали. Значи у бригади је било војна полиција која долази ако треба неког привести што није се одазвао на позив, што, војска што је радила пљачку и остало, долазе из Грачаца, значи одозго из команде, а после су долазили из Коренице, пошто смо припали Кореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант за позадину?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: У почетку је био Богун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је био заменик команданта?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па то је заменик команданта за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не постоји командант за позадину, него заменик, пошто се овде спомиње и командант.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Заменик, ја сам командант један, не може више, само може бити заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам командант за позадину, јер по записницима стоји да је био командант за позадину?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, командант за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је био заменик?

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Да, да. Помоћник команданта за позадину, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда прецизно кажите шта је био. Да ли је у то време имао руку у гипсу?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Ја мислим да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не могу се сетити. Само знам да је добро радио, набављао оружје и остало што је требало из Книна и материјално обезбеђење, исхрану и то, то могу рећи, а сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите трошкове доласка у суд?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Молим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове доласка у суд да ли тражите?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите никакве трошкове?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Само путне трошкове. Ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне, да ли подмирује 1.350,00 динара, да ли подмирује Ваше трошкове путне?
СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Па да. Може.

Сведок тражи трошкове на име доласка у суд, за путну карту од Сремске Каменице до Београда.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.350,00 динара на име путних трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли, можете ићи. Направићемо паузу.

СВЕДОК МИЛАН МИРИЋ: Могу ли се поздравити са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поздравите се.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 30 минута.

Констатује се да је настављено у 12,40 часова и да у заседању није бранилац адв. Ђорђе Дозет. Није присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте. Ко ће, да ли хоће неко да мења адвоката Дозета?

Констатује се да је приступио адв.Ђорђе Дозет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Будисављевићу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да вам дам ову скицу, јуче нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте ту скицу, јесте је потписали?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесам.

Констатује се да је опт. Чедо Будисављевић предао скицу места ликвидације 4 члана породице Ракић и иста се здружује спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим Вас сведока Штрбац Милорада. Дobar дан господине Штрбац.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ШТРБАЦ МИЛОРАДА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас која је година Вашег рођења?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: 1963.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: У Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Моментално у Николе Ђурковића 42, Вождовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Водоинсталатер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете видим оптужене, поздравили сте се са њима.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, да ли сте у завади?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је

кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. По закону сте дужни да положите заклетву, па ћу Вас молити да понављате за мном текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: О свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, заклет изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви знате зашто сте позвани овде, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Претпостављам, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за страдање породице Ракић у тадашњем Теслинграду, сећате се тога догађаја, дужни сте да нам испричате све чега се сећате, ништа не смете прећутати, па нам испричајте све што вам је познато везано за овај догађај.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ја би више волио да ви мене питате што вас интересује, ја не знам одакле да кренем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево заменик тужиоца ће Вам поставити питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су почели оружани сукоби на подручју Теслинграда када сте Ви тамо боравили?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Читаво време рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су почели, да ли се сећате, када су почели?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Мислите сукоби у?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ја мислим да на Велику госпоину 1991. године, 28.08.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, између кога?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Између Срба и Хрвата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте Ви били тада војно ангажовани?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Био сам у Мартићевој милицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Био сам у Мартићевој милицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У милицији?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били за време септембра и октобра месеца 1991. године у Теслинграду или у некој другој општини?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да, у Теслинграду, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој сте јединици били?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па Мартићевој милицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи милиција?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ко је био командир станице милиције у Теслинграду тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па ја лично нисам имао командира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам на кога мислите командир мени нико није био командир, мени лично нико није био командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате је ли постојала станица милиције тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Постојала јесте, али они мени нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Мени није био командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма не, ко је био командир?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Мени није био командир?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не да ли је Вама, да ли знате ко је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па сад не знам по службеној одговорности не знам ко је био и како је био, не знам, пошто се то мењало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Познајете ова лица којима се суди данас овде?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чедо Будисављевић?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био тада у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Био мој комшија и друг.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли је био војно ангажован?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Јесте као и ја, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као и Ви је ли, а шта је био?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Исто у Мартићевој милицији као и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био да кажем старији по чину од Вас или Вама претпостављени или сте Ви били њему претпостављени или сте били истог ранга? Ако знате, ако не знате не знате, није важно.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Рецимо да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, нема ништа ту.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Груичић Богдан је ли знате њега?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је био тада он у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па мислим исто да је био на Теслинграду, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био Територијална одбрана, милиција, војска, да ли знате то?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Е сада не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто питање се односи и на Богуновић Милана и Малиновић?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Сви смо били све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви сте били све?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам што милиција што војска, сви смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ми да ли је у то време када сте Ви тамо били вршен претрес куће, односно викендице у којој је боравила породица Ракић, мисли се конкретно на засеок Сердари и да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: У животу тамо нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате за то?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, а да ли знате и да ли сте чули и да ли сте познавали породицу Ракић?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Осим мајке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим мајке?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да, пошто је Рада ишла са мном у школу, њезин је брат ишао са мном у школу, а млађи брати ишао са мојим братом, значи знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли знате везано за њихове активности у то време, да ли су били војно ангажовани или нису бил војно ангажовани, где су боравили, испричајте нам то?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Да ли знате шта је са њима било, да ли у то време неке ајде, да ли знате шта се са њим десило тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта се десило са породицом Ракић 1991. године у октобру месецу, да ли сте чули нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Мислите конкретно на убиство или шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Значи знам из приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из приче?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли је у Теслинграду постојао притвор, затвор, нека јединица притворска.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па постојало је нешто као онако ми смо то звали биоском, не знам нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали притвор тамо заробљене у лица тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали заробљених лица? Приведених, заробљених тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па ја сам исто једном био заробљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: И ја сам био тамо заробљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте били заробљени?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Исто у томе затвору, ако је то затвор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте тамо је ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је заробио?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па не знам, милиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наша милиција?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Наша милиција да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико сте боравили?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Један дан, једну ноћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Вас је ли био још неко тада?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Тада није био нико, једино ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тамо да знате некога поименце ко је био тамо у том затвору, притвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ја знам да сам ја био, ови други не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли су ухапшени били чланови породице Ракић?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате због чега су ухапшени?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко их је ухапсио?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, да ли знате колико су били у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ја сам их можда видео два, три пута, не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви улазили тамо док су они били у затвору?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Улазио сам у просторије, нисам ишао у затвор али сам улазио у просторију гдје су они, они су били у затвору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је са њима неко обављао разговор када сте Ви тамо улазили?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Могуће, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Да ли Вам значи нешто име Душан Орловић звани «Сова», да ли сте чули за то име из тог времена?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Душан Орловић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Можда га знам, али не знам, можда га знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Човек из Книна наводно?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. А реците ми кажете да сте само чули за ту породицу Ракић, шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па ја кажем ја сам са њима ишао у школу, ја сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, везано за то њихово страдање?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: А то што сам чуо, ништа, рекла казала, што и ви знате толико знам и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам ја нешто можда више, можда мање од вас.

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ја не знам сигурно више, ја не могу знати више ко и ви, ја могу само рећи оно што сам чуо или рекла казала, ништа друго не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули ко их је ликвидирао?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у то време, да ли знате нека радио станица пронађена или тако нешто, план и тако што?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Па о томе се причало, али не могу да тврдим да је то ако. Значи било је прича о томе али не могу да тврдим да је то тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли су Ракићи евентуално сарађивали са противничком страном или су били нашим јединицама, да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Ни то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Милован и Драган, синови његови, Мане?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ко је Штрбац Предраг син Милана?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Мој рођени брат.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А Ваш рођени брат, добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени да ли имате питања? Немате питања. Нико нема питања. Имате Ви још нешто да изјавите? Немате ништа. Добро. Одакле Ви долазите, Ви сте из Београда, добро, можете ићи, немате никакве трошкове је ли тако доласка?

СВЕДОК МИЛОРАД ШТРБАЦ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам можете ићи. Јакшић Милан сведок.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЈАКШИЋ МИЛАНА

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јакшићу. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Милан Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: 20.10.1947. године, Глогово, општина Грачац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Оца Данило, мајка Смиљана, рођена Сувор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Батајница, Браће Савића 40/3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене Будисављевића, ево погледајте, Богуновић, Будисављевић, Грујичић, Малиновић?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Грујичића не познајем. Овога Богуновића познајем. Нешто су се изменили. Ко је Будисављевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи познајете? Кога не познајете?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не познајем Будисављевића и Богуновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Богуновића? Добро. Да ли сте у сродству са неким од њих?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављајте молим Вас текст заклетве за мном. Заклињем се.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били неколико пута саслушани, дакле, Ви сте позвани због случаја са породицом Ракић. Шта се догодило да ли знате, испричајте нам све о томе, све што Вам је познато о том догађају?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па мени што је познато о том догађају пише све у кривичној пријави коју Ви имате код себе, неких других детаља ја не знам много јер једноставно нисам био присутан ни на увиђају, нити сам одузимао неке друге радње, једино што сам саставио кривичну пријаву, други су то обављали. Добро јесам обавио сам разговор, мислим да сам са Богуновићем информативни разговор обавио и друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам шта знате о том догађају, која су Ваша сазнање, не оно што су они Вама говорили у тим исказима њиховим и тако то, него шта Ви знате о томе?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па верујте ја конкретно не знам ништа сем тога што пише у пријави, то је протекло много времена, чак се ни то не сећам сад детаља. Знам углавном да се ради о породици Ракић која је наводно побијена, ови људи који су ту тада су били Богуновић и Будисављевић били су приведени код нас у станицу, други нису јер су били недоступни, њих двојица су само били приведени. Ми смо их тамо обрадили и проследили Окружном јавном тужиоцу Книн. Шта се после догађало стварно ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли је вршен неки увиђај везано за Ракић Луцију и њену смрт?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Колико се сјећам вршен је увиђај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од стране кога?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја конкретно нисам вршио. Вршили су овлашћена службена лица Станице јавне безбедности Грачац, обзиром да Лички Осик тадашњи Теслинград негде 1991. мислим године да се

референдумом изјаснио јер они су припадали општини Госпић, након тог референдума припојили су се општини Грачац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли Ви знате?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: И онда смо ми били надлежни за то подручје као станица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате да ли су ти Ракићи који су после ликвидирани да ли су они били претходно ухапшени?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Није ми познато. Ми смо имали одељење полиције у Личком Осику, у Теслинграду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир станице милиције тамо или тог одељења?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Где у?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Теслинграду ако се сећате у то време?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Колико ме сећање служи мислим да је овај Наранчић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате шта је био тада Будисављевић?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Будисављевић Чедо?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Он је исто био припадник полиције тада, мислим да је био, не знам или државне, не знам, не сећам се, био је углавном припадник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Душан Орловић, звани «Сова»?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Душан Орловић је био шеф безбедности за Крајину, САО Крајине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: САО Крајине? Да ли знате да ли је он сарађивао са неким на подручју Личког Осика Теслинграда?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је Државна безбедности тад имала неке своје јединице на терену?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не знам. Ја сам био у јавној безбедности, тако да сам са државној мало конактирао. Није ми познато. Знам да је он био шеф Државне безбедности за целу Крајину а да ли је имао неке сараднике, вероватно је, испада да је морао имати, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је Чедо Будисављевић био сарадник његов?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је Чедо Будисављевић био његов сарадник?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не знам, не знам тачно, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате можда из којих разлога су били ухапшени ови Ракићи?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ракићи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не знам ја да су они били ухапшени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате зашто су ухапшени?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не знам ја да су они били ухапшени, једино знам да су ликвидирани, не знам да су ухапшени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате где су ликвидирани?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Колико је мени познато на Љубову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ближе, локалитет да ли знате?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Љубово то ми је на путу од Широке Куле према Бунићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а да ли знате да ли је то неки, на ком месту, кажете Љубово?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не знам, нисам био на увиђају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио Ви сте професионални полицајац, односно милиционер били пре рата?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја сам у полицију дошао из цивилства 1986. године.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато кад је формирана станица или то одељење полиције у Теслинграду?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Мислим 1991. године али нисам сигуран, мислим да је 1991. године.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које доба? Не мислим доба дана него који месец?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па након тога, не знам кад је тај референдум одржан, али мислим да је одмах након тога и формирана та станица, чим су они приступили општини Грачац мислим да је формирана и станица, али у које време стварно не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да је то било одељење СУП-а Грачац, да ли се дешавало да Ви то знате да имате било које приведено лице које се на, да кажем, криминалистичку обраду доводи у Грачац?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па довођени су одређени људи, али то су доводили углавном ови припадници тог одељења.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате, односно да ли знате да ли су из тог одељења Теслинграда такође вршили некакву криминалистичку обраду починилаца кривичних дела и не знам чега?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па јесу, како нису, јесу, сигурно да јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се са таквим особама које су евентуално лишени слободе, односно са таквим списима радило?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: То је било ратно стање и сад нису баш поштоване много ингиренције ови или они, углавном ако се радило о неком тежем кривичном делу убиства или неком тежем кривичном делу, онда су такви починиоци довођени до нас у станицу Грачац на обраду, а оне лакше случајеве су обрађивали они.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У које би случајеве спадало кривично дело шпијунажа?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Шпијунажа тешко кривично дело, не знам да ли је таквих дела било, није ми познато.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли имате још питања одбрана? Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато ко је Дане Дробац?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Дане Дробац?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја знам једног Дану Дропта који је из Грачаца.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Чиме се бавио, шта је радио, где је био ангажован?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Шта је радио? Пре рата је радио на Плитвицама, не знам шта је радио али је радио ако је то тај, не знам о коме се ради.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Па да ли је у станици полиције Грачац радио извесни Дане Дробац?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Пардон, био је и Дане Дробац полицајац, јесте, јесте, али је он умро нажалост, он је умро прије једно можда 10-ак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли Ви имате неко питање? Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да Вас поздравим пре свега, добар.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Добар дан.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сте Ви икада са мном разговарали о том случају или било којем случају у Грачацу, конкретно Ви и ја?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја мислим да јесмо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Када сам ја приведен је ли?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Када си приведен.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Са мном.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Да, да с тобом сам разговарао и с Богуновићем, али чини ми се да с тобом нисам завршио тај разговор до краја.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисмо га ни почели.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Нисмо ни почели, не знам, али знам да смо разговарали, да ли колико временски ја не знам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисмо га ни почели, него сам Вам ја предао руком. Да ли се сећате да сам Вам ја предао било шта у писаном тексту тада?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Јесте, али не мени него Бори Дукићу које је после мени Бора Дукић предочио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сте Ви добили у руке те списе?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја мислим да је то приложено уз кривичну пријаву колико се сећам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Моје питање упућено Вама је, понављам, да ли сте Ви у Ваше руке властите добили на увид те списе, односно шта се налазило у тим списима, шта је писано ту мојом руком?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: То је био један комад папира, колико се ја сећам да си ти написао да је Душан Орловић теби наредио неке ствари. Друго ја не знам ништа.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То је био комад папира од 21 стране руком писано.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: То не знам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Значи, сећате да сам помињао Душана Орловића и да ми је наредио да ликвидирам породицу Ракић, због чега?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Наводно због шпијунаже.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Даље, да ли сам ја икада некога довео заробљеног у станицу Јавне безбедности Грачац, односно Станицу милиције у Грачац и предао на даљу обраду код вас у Граццу, не конкретно Вама, да ли сте Ви упознати да сам ја некад некога заробљеног, ухапшеног довео у Грачац?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Није ми познато.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Довео сам, пошто Вам није познато, није битно. Ако је због суда могу да кажем кога сам довео. Кажете да је Дане Дробац умро пре 10-ак година?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је он вршио оперативни разговор са мном?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не знам, није ми познато.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је Дукић Борислав?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Знам да је Дукић Борислав.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта сте Ви тада у тадашње време били у Станици милиције Грачац?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја сам био шеф Одсека за крим. обраду.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А шта је био Дане Дробац и Дукић Борислав?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Обични полицајци.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, вама су били надређени?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па није мени, него командиру, али добро и мени.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Али и Вама?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Поготово у оно време, је ли тако, били сте иза њих хијерархијски?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Нисте упознати шта је судбина тих списа што сам ја писао руком, кажете да су приложени уз кривичну пријаву?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Ја мислим да су приложени, није ми, не могу тврдити сто посто, али мислим да јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли Вам је познато да је код начелника тадашњег, Драгичевић Марка икада долазио неко док сам ја био тамо, односно пошто сам одведен убрзо након тога пар дана да ургира нешто у вези тих списа, да их склони или тако нешто, да ли Вам је ишта познато од тога и да ли Вам је познато да ли је неко од тадашњих радника службе долазио тамо?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не, није ми познато.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли Вам значи име, да ли Вама шта значи име Милан Мићо Грујић?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па Милан Мићо Грујић ја лично знам од прије рата и у рату ако се ради о њему.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ради се о раднику Државне безбедности задужена за Лику.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Да радио за Државну безбедност, знам га лично.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А не знате да је долазио код начелника Драгичевића?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Откуд знам ко је све долазио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, захваљујем се, немам више питања, захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање од оптужених? Нема питања. Господине Јакшићу ја бих Вас питала, пошто Ви кажете да сте разговарали са Богуновићем, да ли сте том приликом имали, да ли сте видели да ли је Богуновић имао руку у гипсу?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте разговарали са њим?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Јој, то је било пре 20 година, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате наравно?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био у униформи?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па тада су сви носили униформе, да ли је био то се не сећам, сви су носили униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Па ове шарене, маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете ићи.

СВЕДОК МИЛАН ЈАКШИЋ: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења. Овим смо за данас исцрпели све сведоке које је тужилац за ратне злочине предложио. Да ли Ви имате још неке предлоге за извођење нових доказа? Тужилац? Остало је још вештаке да саслушамо. Добро, да ли Ви имате неке предлоге за сада у овом моменту? Добро, онда би за данас завршили и ја бих Вам рекла само термине које да резервишете за следећи главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи заказује за:

01, 02. и 03. децембар 2010. године, са почетком у 09,30 часова,
судница број 4.

Довршено у 13,00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА